

Returadresse: Holy Riders MC
Power, Kleivtunet 1
4640 SØGNE
DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
NORGE P.P. PORTO BETALT

Pilegrimstreffet

Kvinesdal

27. juni - 30. juni - 2013

Levende musikk - Treffleker - Fellestar
Barnevennlig - Grill - Alkoholfritt

Arr. Holy Riders MC - treffsjef@pilegrimstreffet.no
www.holyriders.no

Det 15. spesialnummer til MC-/bikerklubber!

POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 1, 2013 - Årgang 31

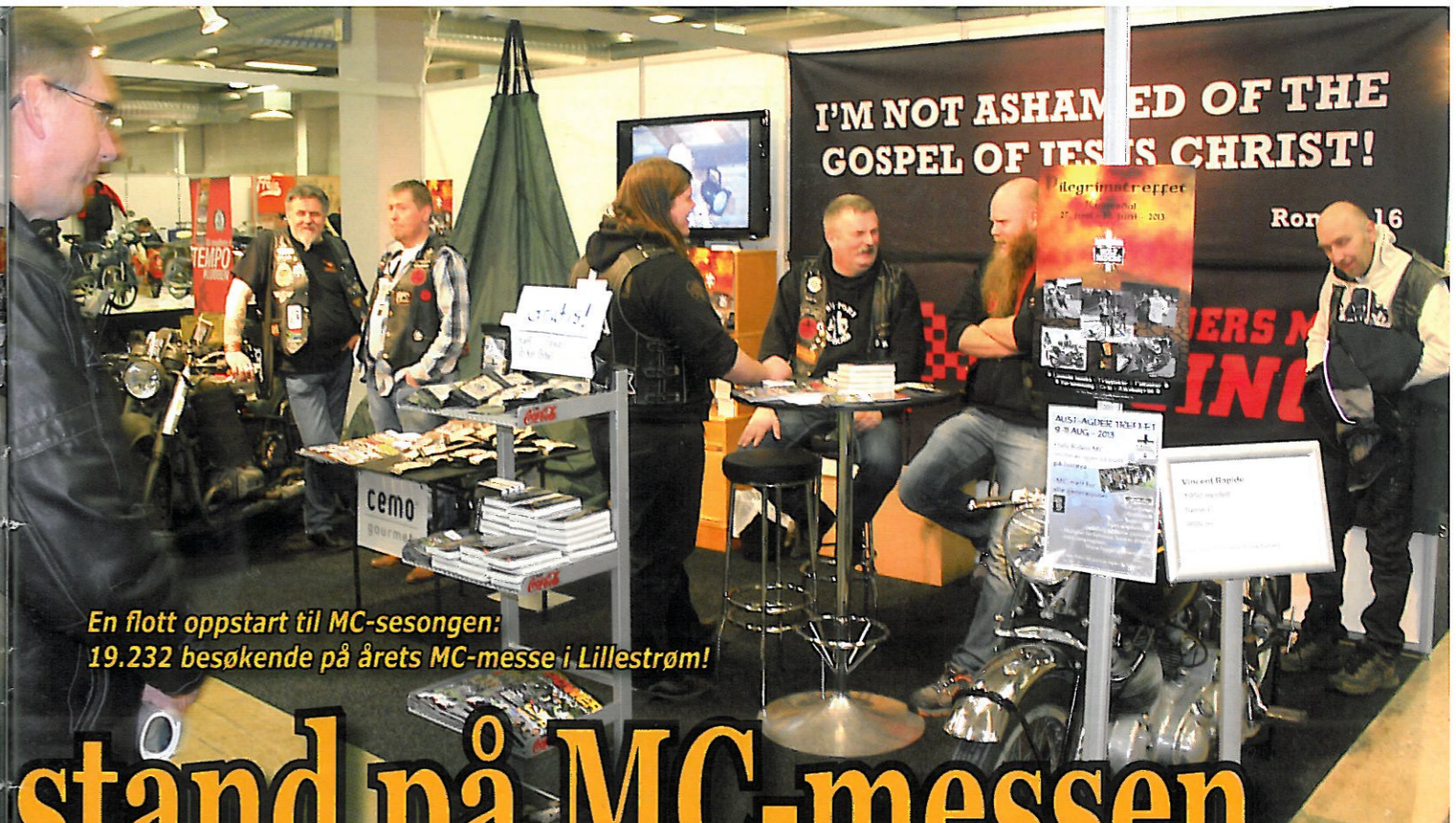

Frihet
er å være bundet til ham
som frigjør - JESUS!

- På veien for Jesus -

I andre enden av standen stod Kjetil Fuhrs fornemme Vincent - en storhet fra forut gangen tid! En eldre svensk herre med glassaktig blikk (ikke av alkohol, men av sentimentalitet) gikk målbevisst bort til Vincenten, og drømte seg tilbake til ungdommen. Han ble der en stund - både i ungdommen og ved Vincenten.

En flott oppstart til MC-sesongen: 19.232 besøkende på årets MC-messe i Lillestrøm!

Stemningsfullt med stand på MC-messen

Stedet er Lillestrøm. Året er 2013. Dagen er torsdag 28. februar og klokka er 19.25. HR Ytre Østfold har samlet sammen en Dnepr med sidevogn, noe tilbehør til Dnepr'en, skap, TV, lavvo, etc. Det er tid for rigging! Klokka 20.00 skal messehallen være tom for folk!

P **Tekst/foto:** Einar Dahlen

Siden skribenten tilhører Ytre Østfold, men ikke var til stede ved det aktuelle tidspunktet, er det litt uklart hva som videre skjedde. Da messen startet på fredagen den 1. mars, var i alle fall HR MC sin stand klar og representativ. TV-skjermen svirret med fotografiske tilbakeblikk på ulike aktiviteter. Dnepr'en stod rigget for tur med pøsekoker, lystgass (for sjåføren) øks, skrustikke, rescue pocketbike på hengerfestet og andre selvføl-

geligheter. Lavvoen stod der inviterende klar for overnatting. I andre enden av standen stod Kjetil Fuhrs fornemme Vincent - en storhet fra forut gangen tid! BikerBibler til folket, bladet Power, flyers av ulike slag og kaffeporsjonsposer fra vår sponsor CEMO klar til utdeling. Denne gourmet-kaffen var også i år et populært, og kontaktskapende innslag på standen! Tusen takk, CEMO!

Skal tro om ikke sjefsorganisasjon, Stein Arild Øye, og Assistant Superior, Torstein Fuhr, hadde ansvaret for en suksessfull rigging.

Bønner av beste kvalitet

Under hele messen var det HR-folk til stede på standen (tilsammen rundt 40 stk som ruléerte). Messehallen blir ikke stedet hvor de dypeste samtaler finner sin naturlige plass, så det blir mye prat generert av blikkfangene våre; Dnepr'en og Vincenten. Andre lurte på hvem vi er og hva vi holder på med som klubb, og da ble også et og annet vitnesbyrd delt.

480 personer fikk med seg hjem en BikerBibel fra messen! Det er 480 enkeltmennesker som nå har det mest dyrebare budskapet,

innrammet av personlige vitnesbyrd. Noen av disse kommer til å lese denne grundig, og muligheten for å bli møtt av budskapet er stort. 800 forbipassende forsynte seg med en pose Gourmet-kaffe som CEMO hadde pakket inn i Holy Riders forpakning. Her snakker vi bønner av beste kvalitet! Da tenker jeg selvsagt både på bønnene som CEMO brenner, og de som Holy Riders ber for mottakerne. Alle som var på messen og som fikk med seg en BikerBibel, en kaffepose, en innbydelse til treff, en info-flyer om Holy Riders eller «bare» en prat, er mennesker vi ber for.

Totalt var det registrert 19 232 besøkende på årets MC-messe i Lillestrøm. Selv om det ikke var riktig like mange besøkende i år som sist i 2011, så er det ingen tvil om at

stemningen ikke var det minste redusert!

Årets trekkplaster

Et forsøk på intervju med Kjetil gikk ikke så lett. Han er jo som kjent en mann av få ord. Eller var det taushetsplikten som slo inn? Her er det mye en kan spekulere i, men vi skal ikke dra disse funderingene ut i det vide og brede. Jeg kan i alle fall konstatere at herr Fuhr trivdes godt på messen, og at han var glad for at Vincenten ble det trekkplasteret den var tenkt til. Og det var den! Selv husker jeg spesielt en eldre svensk herre, som med glassaktig blikk (ikke av alkohol, men av sentimentalitet) gikk målbevisst bort til Vincenten, og drømte seg tilbake til ungdommen. Han ble der en stund - både i ungdommen og ved Vincenten.

Kjetils positive inntrykk ble delt av de øvrige standrepresentantene jeg snakket med. Det ble en trivelig helg, og mange hyggelige samtaler. På messen treffer vi både folk vi møter på våre MC-arrangement ellers i året, men også veldig mange vi sjelden møter til vanlig.

Da nedriggingen tok til klokka 18.00 på søndagen, var vår messegeneral Stein Arild fornøyd og glad. Arrangementet hadde gått smidig fra start til slutt, mange mennesker hadde møtt oss, fått med seg et inntrykk - kanskje for livet! Takk til alle som var med! Vi lar et sitat fra Stein Arilds offisielle rapport være siste ord denne gangen: «Ting la seg godt til rette, så det har vært kjekt å ha ansvaret for HR-standen på denne messen.»

Endelig - ny MC-sesong!

Jeg vil begynne med å takke dere som har bidratt med stoff til årets spesialnummer av Power! God lesing, kjære lesere!

Det har vært en lang vinter i år. Underlig å tenke på at første kjøretime på sykkel hadde jeg den 4. mars 1992. Tidlig en morgen var det nødstopp i 40, 60 og 80 km/t som skulle øves på. Jeg var nervøs for å bråbrems i 80, fikk skrens og skled plutselig bortover veien. Da jeg reiste meg kjente jeg at det var som gelé rundt den ene kneskåla. Valgte selv å kjøre tilbake til kjøreskolen, for ikke å få helt skrekken. Det ble med noen forstrekte leddbånd. Noen år senere (1999) var jeg med på en banedag med instruktør på Rudskogen som Hemoriders MC i Kristiansand arrangerte. Jeg var en lykkelig eier av en Honda CBR 600F. Vi var elleve som veltet den dagen, og jeg var den eneste som måtte til røntgen på Fredrikstad sykehus. Det ble en spesiell tur i sykebilen... Glemmer aldri velviljen fra Hemoriders som kjørte hjem sykkelen min på henger, og to av dem som hentet meg på sykehuset og kjørte meg hjem til døra! Brudd på skulderbladet endte med 6 uker sykemelding. Det er nesten ille å si det, men helgen etter satt jeg på med Alfred til Pilegrimstreffet i Seljord - til svigermors store bekymring (at jeg satt på sykkel altså).

- Så du er ikke mer glad i livet enn det! Sa en som fikk høre at jeg kjører sykkel. Jo, jeg er glad i livet, og kanskje enda

mer etter at jeg begynte å kjøre sykkel! Det er et privilegium å få være på veien for Jesus! Livet er skjært og vi er utsatte som motorsyklister i trafikken. Jeg har kjent noen støkk i visse situasjoner. Men jeg kan ikke være redd hver gang jeg setter meg på motorsykkelen og tenke på hva som kan komme til å skje, ellers lar jeg frykten styre meg.

På EMC rally i Sverige i 2007 hadde René Changuion talen klar, men rett før kveldsmøtet kjente han at Gud minnet ham om å dele et annet budskap. Han opplevde at Gud ville befri noen fra frykt denne kvelden. Lite visste René om at det var ei som hadde begynt å be på det treffet om at Gud måtte gjøre et under på dyppet i hennes liv og befri henne fra frykt. Hun var bunnet av redsel og frykt, redd for ulykker, redd for å miste en hun var glad i, redd for mørket, innbruddstyver... Det gikk så langt at hun flyttet rundt med barna og sov hos venner hver natt hennes mann var bortreist i jobben. Hun forstod at det måtte et mirakel til for at hun skulle bli fri. Og den kvelden skjedde miraklet! Hun ble bedt for, og beskrev det som om hun ble overskyldt av et gudsnærvær og kjente en kjærlighet og en varme som fullstendig tok over frykten. Hun visste da at Gud hadde gjort et under i hennes liv, og hun ble overbevist om at Jesus - Guds Sønn - har kraft og makt over alt ondt som vil binde oss i redsler, frykt og mørke.

Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, Han er oppstått, slik som Han sa...» De skyndte seg da

Annes redaksjonshjørne
power@holyriders.no

bort fra graven med frykt og stor glede, og løp for å fortelle det til disiplene. Da kom Jesus mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet hans føtter og tilbad ham. Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.» (Matt 28,5-10)

Uten Jesu Kristi oppstandelse fra de døde ville det ikke vært en kristen tro. Oppstandelsen er sentral, fordi den demonstrerer Jesu seier over døden, at Han sannelig er Guds Sønn og gir evig liv til alle som tror på Ham. Det sterkeste jeg hører bli lest i en begravelse er Jesu egne ord: «Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg, skal leve om han enn dør.» (Joh 11,25)

Kjære MC-venner! Vi gleder oss over en ny MC-sesong! Vi vil så gjerne ha dere med på hjemveien... «Dit jeg går, vet dere veien.» sier Jesus. Men Tomas, en av vennene hans, er bønn ærlig og sier: «Herre, vi vet ikke hvor du går hen. Hvordan kan vi da vite veien?» Takk, Tomas, for at du stilte akkurat det spørsmålet, for da svarte Jesus: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.» Jesus er ikke redd for spørsmålene dine.

Tørr du å komme på et av våre arrangement denne sesongen? Du har ingenting å frykte - bare alt å vinne! Ønsker dere alle en velsignet MC-sesong!

Anne Skaia

Innhold:

Stemmingsfullt med stand på MC-messen
v/Einar Dahlen s. 2

Annes redaksjonshjørne:
Endelig - ny MC-sesong
v/Anne Skaia s. 4

Presidentens hjerte:
Du er herved invitert til årets Pilegrimstreff
v/Harald Vatne s. 5

Portrettintervju:
Endre Olav Østgård
v/Leif Lia s. 6

Hendelser fra hverdagen:
Ingen fordømmelse...
v/Magnus Skartveit s. 9

Årsmøte og presidentskifte
v/Trond Kvalbein s. 10

Nytt fra sentralstyret i HR MC
v/Vidar Johnsen s. 12

Kalenderen 2013 s. 13

For meg er dette rekreasjon
v/Jarle Thomsen s. 14

Skjønner dere ikke at JESUS lever!
v/Kristin Fossum s. 18

Sør-Afrika 2013:
We are not different - we are just forgiven!
v/Anne Skaia s. 20

Nye korsfarere i øst
v/Vidar Johnsen s. 24

Familien Dahl dro til Hawaii og Indonesia
v/Linda & Torgeir Dahl s. 25

«Changing the world - one heart at a time»
v/Anne Skaia s. 25

Flyer: Generasjons Rally 2013
Utarbeidet av Knut Erik Hollund s. 26

Flyer: Aust-Agdertreffet 2013
Utarbeidet av Trond Kvalbein s. 26

Slipp gleden løs!
v/Dag Arne Saltnes s. 27

Plakat: Pilegrimstreffet 2013
Utarbeidet av Knut Erik Hollund s. 28

power@holyriders.no

Ny president i HR MC,
Harald Vatne, og avtroppende
Rune Enstad (t.h.).
(Foto: Svein Erik Aksetoy)

Presidentens hjerte

Du er herved invitert til årets Pilegrimstreff i Kvinesdal, 27-30 juni

Hei alle venner i MC- og bikermiljøet! Dette bladet som du nå holder i hendene er årets spesialnummer av Power, medlemsbladet til Holy Riders MC. Denne utgaven ønsker vi å gi til MC- og bikerklubber i Norge. Versågod!

Hver vår lengter vi motorsyklister etter at vinteren skal slippe taket og vi kan fyre opp vår tohjuling, sette oss på den, kjøre avgårde og kjenne hvordan naturen møter oss gjennom hver sving, med nye lukter og sanseintrykk... Det å kjøre sykkel de første gangene på våren, er noe av det mest optimale vi kan oppleve. De første turene kjøres mest sannsynlig med litt høytidelighet, før vi finner rytmen og godfølelsen. Så etter hvert får vi en bedre kjemi med sykkelen og tør å utfordre den litt mer gjennom neste sving. Hvis du har kjørt sykkel en vårdag før, er dette kjent for deg. Og har du ikke opplevd det å kjøre sykkel en vårdag før, sier jeg bare: - *Gled deg!*

Hvis du sammenligner livet ditt med sykkelkjøring, er det å bli kjent med Gud som å ta fram sykkelen din på våren for første gang. Noen opplever en spenning, og gleder seg til å ta fatt på nye utfordringer, mens andre synes det som ligger foran er litt skummelt og uforutsigbart. Väger du å satse på det som Bibelen sier og ta de utfordringene som ligger rundt svingen? Da vil du kanskje først kjenne at livet kan være litt ukjent og nesten litt skummelt. Men når du blir bedre kjent med Gud og Hans tanker for livet ditt, vil du kjenne en indre ro som ikke kan forklares. Den må erfares! Du vil oppleve nye ting «rundt hver sving», og du vil erfare at de utfordringene du møter trenger du ikke å bære alene. Han som har skapt deg kaller deg ikke til mer enn du klarer.

Det hender at livet klusser seg til. Av og til kan vi skyldte på oss selv, og andre ganger ligger det som skjer utenfor vår rekkevidde. Jeg kan bekrefte fra egen livserfaring at som kristen er det ikke bare gode dager. For å sette det inn i vår terminologi som MC-folk, er det sånn at noen ganger utfordrer vi sykkelen mer enn vi burde, og gjennom en sving treffer vi på et felt med grus eller andre hindringer som resulterer i at sykkelen havner på siden. Andre ganger kan vi kjøre på en lang slette, innfor fartsgrensen og med sikkerhetsutstyret inntakt, og oppleve at fordekket eksploderer. Dette fører ofte med seg en velt, noe som vi ikke forventet og derfor ikke var forberedt på.

På et eller annet uforståelig vis for meg klarer Gud, om Han slipper til i de vanskelige situasjonene, å snu en vanskelig livssituasjon til noe som blir bra. I noen menneskers liv der for eksempel hele barndommen ble ødelagt av vold eller misbruk, har jeg sett at de har reist seg opp igjen ved hjelp av Guds kjærlighet. Disse menneskene har blitt ressurspersoner, som igjen kan hjelpe andre som står i samme situasjon de selv var i da de var unge.

Hvis du lurer på hvilken Gud vi som kristne har med å gjøre, så er det en Gud som ER kjærlighet. Han vil at alle mennesker skal ta imot den himmelen og evigheten som Han har gitt alle. Men det er opp til oss, du og jeg, om vi velger å ta imot denne gaven som står foran oss. Jesus ble sendt til jorden for å ta et oppgjør med det som er galt i Guds øyne, nemlig synd, og gav oss et evig liv ved det verket Han gjorde da Han døde i vårt sted, stod opp igjen og lever i dag!

Dersom du lurer på hva dette med Gud er, så utfordrer jeg deg til å ta kontakt med en i Holy Riders (eller andre kristne) som du kjenner og har tillit til. Jeg kan si at jeg ikke har angret en eneste dag på valget jeg tok om at Jesus skulle bli min livsveileder. Det har vært gode dager og vanskelige dager, men oppi alt så har jeg opplevd hvordan Han har gitt meg nye erfaringer og nytt livsmot.

Helt til slutt vil jeg gi deg nok en utfordring: Kom på årets Pilegrimstreff i Kvinesdal! Dette blir et treff som jeg våger å påstå blir et av sesongens beste treff! Du vil få mange treffeleser som du aldri har sett på MC-treff før, konsert med et meget bra band som spiller rock med god trøkk, og treffe masse mennesker som ønsker å gi deg en fantastisk helg! I tillegg kan du ta med deg familien med barn og ungdom og jeg vet at de ikke vil kjede seg. God MC-sesong!

Harald Vatne

POWER
Organ for Holy Riders MC

Foto: Ingunn Frustel

Skann QR-koden og få HR-info.

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsyklklub med rundt 350 medlemmer fordelt på 14 avdelinger i Norge, 3 avd/grupper i Sverige og ca 9 avd./grupper i Tyskland som er eget nasjonalområde. Vi har også medlemmer i Russland og Ukraina. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. For å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Holy Riders MC
epost: info@holyriders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner
President: Harald Vatne, tlf. 472 89 933
epost: president@holyriders.no
Visepresident: Øystein Trøen
tlf. 934 08 451
epost: visepresident@holyriders.no

Medlemskontor og abonnement
Medl.sekr.: Anne Skaia, tlf. 924 32 374
epost: medlem@holyriders.no

Medlems-/Powerab.konto: 9365.05.79095
Adresseendring meldes avdelingsleder. Medlemskap:
Kr 1130 pr/år (ektefelle kr 565) + evt. lokal kontingent.

Power
Ansv.red.: Magnus Skartveit, tlf. 412 07 873
Redaktør: Anne Skaia, tlf. 924 32 374
epost: power@holyriders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpedde AS

Internett
Webmaster (teknisk): Vidar Solberg
tlf. 958 68 493
epost: webmaster@holyriders.no
Offisiell webadresse for HR:
http://www.holyriders.no/

Kaffetelt
epost: kaffetelt@holyriders.no

HR MC Racing
epost: racing@holyriders.no

Gavekonti
Klubb-gaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønngavefond, Power: 9365.05.79109
Lønnskompensasjon, HR: 9365.05.79117

Forsidebilde:
René Changuion og Rune Enstad
(foto: Anne Skaia).

Endre Olav Østgård

Stilig kar på stilig sykkel! Merk spesialtilpassa styrekåpe og Givi Monokey veskesett. Denne farkosten er til for å bruke!

P **Tekst:** Leif Lia
Foto: Svein Erik Aksetøy

Korleis vart du med i Holy Riders?

- Har jo kjørt tohjuling hele livet og traff på enkelte HR-medlemmer på noen turer sørøver på slutten av 80-tallet. Jeg flyttet til Hamar i 1991 for å dyrke kjærligheten og den sommeren bestemte vi oss for å kjøre til Pilegrimstreffet i Seljord. Det ble full klaff både

for eros og brødrekjærligheten den helga. Fant mange likesinnede på Seljord, derav også noen fra Mjøsområdet. Vi ble etter hvert enige om å starte avdeling Mjøsa.

Kva er grunnen til at du framleis er med i HR, sjølv gjennom småbarnsperiodar, husprosjekt, dagleg drott og stadige jobbskifte det sjeldan vert noko av?

- Jeg trives veldig godt sammen med gjengen her i Trøndelag, det gir meg mye påfyll i hverdagen. Her er det plass til alle og ingen ting er for stort eller for lite til å tas opp. Vi bryr oss om hverandre, enten det formidles ros eller ris. Å dele hverdagsgleder er topp, men en liten depresjon eller livskrise er heller ikke å forakte. Det meste er prøvd for og her skal det litt til for du driter deg ut. Å lufte vettet sammen med venner på to hjul er som balsam for sjelen i en sen kveldstid.

Holy Riders har eit fantastisk mangfald av personar. Mellom oss finnast det også personar som har hatt med seg trua frå dei var små born, og køyrd motorsykel endå lenger. Tålmod og langsiktighet følgjer ofte med slike. Møt ein sprek avdelingsleiar i avd. Trøndelag, (sjølv om han har litt vondt i ryggen)!

Kva er ditt hovudengasjement i Holy Riders i dag?

- Jeg har vært med noen år og er så heldig å kjenne en god del folk i miljøet som jeg prøver å holde litt kontakt med. Som nyvalgt leder av avdelinga håper jeg å være med på å legge til rette for og bygge vidare på det arbeidet vi som avdeling står i. Det vil si ta vare på felleskapet og samtidig være utadvendt og inkludere andre. Ønsker at alle får del i Guds nåde og fred. For

meg er det viktig «å være underveis» og også la andre være det.

Nemn ein annan person i HR som har vore viktig for deg?

- Vanskelig å velge en, for meg er det fellesskapet der alle har en viktig rolle som er det viktigste. Det at vi er så forskjellige, inspirerer meg og gir bredde og mening i samtalen. Samtidig er det flott å kunne dele felles tro og

Endre Olav (50) er ein vanleg men svært stabil Holy Riders, som har betydd mykje for stabiliteten og utviklinga av avd. Trøndelag. Han er gift med Anne Kristine Misund og dei har 3 born; Erling (16), Amalie (12) og Ingelei (9).

Motorsykel-CV

- * Tempo Comet
- * Tempo Panter 50
- * Tempo Swing 150
- * Yamaha XS650
- * Honda 750 four
- * Honda CB 1100F
- * Yamaha FJ 1100
- * Harley Davidson, Sportster 883
- * Harley Davidson, Dynaglide sport, 1450

Holy Riders-CV

- * Møtte HR i fleire høve på slutten av 80-talet.
- * Var med på å starte HR-avdeling Mjøsa 1991, første avdelingsleiar
- * Har deltatt på 20 Pilegrimstreff sidan 1991, huskar spesielt mange fantastiske treff i Seljord.
- * Meir og mindre aktiv i HR Trøndelag frå 1994, er nå avdelingsleiar.

entusiasme for motorsyklar og MC-kjøring.

Har du ei helsing til nyvalgt president, Harald Vatne?

- Gratulerer med valget, og takk for hyggelig årsmøte! Tror Harald har det som trengs, nemlig et varmt hjerte og et kaldt hode. Som leder er det kjempeviktig at du bryr deg om folk og er flink til å kommunisere. Jeg mener

Forts. neste side!

Korleis vart du med i Holy Riders?

- Har jo kjørt tohjuling hele livet og traff på enkelte HR-medlemmer på noen turer sørover på slutten av 80-tallet. Jeg flyttet til Hamar i 1991 for å dyrke kjærligheten og den sommeren bestemte vi oss for å kjøre til Pilegrimstreffet i Seljord. Det ble full klaff både for eros og brødre kjærligheten den helga. Fant mange likesinnede på Seljord, derav også noen fra Mjøsområdet. Vi ble etter hvert enige om å starte avdeling Mjøsa.

Kva er grunnen til at du framleis er med i HR, sjølv gjennom småbarnsperiodar, husprosjekt, dagleg drott og stadige jobbskifte det sjeldan vert noko av?

- Jeg trives veldig godt sammen med gjengen her i Trøndelag, det gir meg mye påfyll i hverdagen. Her er det plass til alle og ingen ting er for stort eller for lite til å tas opp. Vi bryr oss om hverandre, enten det formidles ros eller ris. Å dele hverdagsgleder er topp, men en liten depresjon eller livskrise er heller ikke å forakte. Det meste er prøvd før og her skal det litt til før du driter deg ut. Å luften vettet sammen med venner på to hjul er som balsam for sjelen i en sen kveldstid.

Kva er ditt hovudengasjement i Holy Riders i dag?

- Jeg har vært med noen år og er så heldig å kjenne en god del folk i miljøet som jeg prøver å holde litt kontakt med. Som nyvalgt leder av avdelinga håper jeg å være med på å legge til rette for og bygge videre på det arbeidet vi som avdeling står i. Det vil si ta vare på fellesskapet og samtidig være utadvendt og inkludere andre. Ønsker at alle får del i Guds nåde og fred. For meg er det viktig «å være underveis» og også la andre være det.

Nemn ein annan person i HR som har vore viktig for deg?

- Vanskelig å velge en, for meg er det fellesskapet der alle har en viktig rolle som er det viktigste. Det at vi er så forskjellige, inspirerer meg og gir bredde og mening i samtale. Samtidig er det flott å kunne dele felles tro og entusiasme for motorsykler og MC-kjøring.

Har du ei helsing til nyvalt president, Harald Vatne?

- Gratulerer med valget, og takk for hyggelig årsmøte! Tror Harald har det som trengs, nemlig et varmt hjerte og et kaldt hode. Som leder er det kjempeviktig at du bryr deg om folk og er flink til å kommunisere. Jeg mener det er langt viktigere å stille gode spørsmål enn å komme med riktige svar.

Kvifor har avd. Trøndelag eksportert så mange ryggmerke gjennom tida?

- Mange kommer til Trondheim for å studere og for mange av disse er det naturlig å reise tilbake igjen etter avslutta studier. Heldigvis fikk vi bli kjent med disse og kan med glede ønske dem lykke til videre i livet. Noen finner også kjæresten fra andre steder i landet og da må vi bare la dem fare og takke for at vi fikk dele noen år av livet her.

Kvifor bytta du ut Yamaha FJ'n, du kunne berre ha kappa fotkvilarane og hovudstøtta dersom nedleggs-vinkelen var for dårleg?

- Ja, jeg tok så vidt ned i noen ganger, men fikk etter hvert lyst på en mer tilbakeleitet sittestilling. Hadde mange flotte langturer både på FJ-en og CB 1100-en nedover Europa. Var ikke ukjent med å legge 1000 km per dag bak meg i ferien i velmaktstidene. Det ble nok mere skraping med fothvilerne på Sportsteren selv om farten gikk ned. Det fine med Harley er at du kan ha dobbel moro

Alle skikkelege motorsyklister har eit "prosjekt"! Tempoen til Endre Olav kjem lfrå slekta og er nesten ferdig restaurert, dersom han snart får begynt. Humør og ferdigstillingsgrad har ingen samanheng.

Under: Det er viktig å ha ordentleg arbeidsbenk når det skal mekkast motorsykel. Sjekk elektrisk høgderegulering! Til no er det berre pasientar som har blitt løfta...

Hendelser fra hverdagen... v/ansvarlig redaktør, Magnus Skartveit

Det sies av noen at MC-folk ikke er som andre folk. De er noen tøffe råtasser som kjører rundt på drapsmaskiner. Er vi det?

Ingen fordømmelse...

Jeg snakket med en mann og fortalte om mine interesser, blant annet interessen for motorsykkelen. Denne karen ble betenkt og sa at det var noe ikke han kunne engasjert seg i, - til det var han for glad i livet. Han forteller etter hvert om sine interesser og om sine lidenskaper. Det som engasjerte han mest var «basehopping». I forhold til dette hadde han full kontroll og storkoste seg. Jeg ble noe forundret over at denne rolige karen kunne «leke» med livet på denne måten samtidig som han hadde angst for å sette seg på en motorsykel.

Et indre liv - skjult for omgivelsene

Som ellers i samfunnet er det også MC-menn og MC-damer som har et image som signaliserer tøffe holdninger og evnen til å takle det meste. Som Holy Riders kommer vi i kontakt med mange. Noen er tøffe og barske, mens andre er et vanlig A4-menneske. Felles for oss alle sammen er imidlertid at vi har et indre liv som er skjult for omgivelsene. Vi kan ta på oss en maske, men på innsiden kan det være

fullt opprør.

Her en kveld kom en kar innom MC-kaféen på Orstad og spurte om alle kunne bli frelst. Da var det godt å kunne referere hva Bibelen sier: «Han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne» (1 Tim 2,4). Det er imidlertid mange som ikke ser på seg selv som en kandidat til å bli en kristen. Det er så mye som «skranter». Å leve som en kristen virker uopnåelig. Også mange kristne går med en indre fordømmelse fordi de ikke klarer å leve opp til det som blir «forventet».

Ikke opptatt av fallene - gleder seg over stegene

En kar som nylig var blitt frelst, kom en dag på klubbensamlingen og spurte hva som kunne være galt. Han kjente på en fordømmelse fordi han ikke fikk det til å leve «rett». Han ble da møtt med bildet om barnet som skal lære seg å gå. Foreldrene er ikke opptatt av alle fall som barnet gjør, men gleder seg over og teller all steg barnet tar. Og slik er det med Gud. Han fordømmer ikke våre fall, men gleder seg over at Han får løfte oss opp igjen. I brevet til Romerne kapittel 8, vers 1 står det: «Så er

det da ingen fordømmelse for den som er i Kristus Jesus.»

Jeg for min del er ingen supermann i forhold til å leve det «perfekte» kristenlivet. Det kan Ruth (kona) bevitne. Men jeg identifiserer meg med kvinnen som ble dratt med til Jesus av noen menn som anklaget henne for synd (Les Johannes evangeliet kapittel 8 vers 1-12). De presenterte samfunnets dom som sa at i dette tilfellet skulle hun steines til døde. Jesus som elsker alle, sier da til anklagerne: «Den som er uten synd, kan kaste den første stein.» Etter hvert trakk den ene etter den andre seg skamfullt bort, først de eldste og deretter de unge. Jesus sier da: «Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort og synd ikke mer!»

En lys fremtid

Uansett hva fortiden kan vitne om av små eller store feiltrinn, så kan alle se frem mot en lys fremtid. Jesus står med åpne armer og sier disse fantastiske ord: «Kom til meg alle dere som strever og bærer tunge byrder og jeg vil gi dere hvile.»

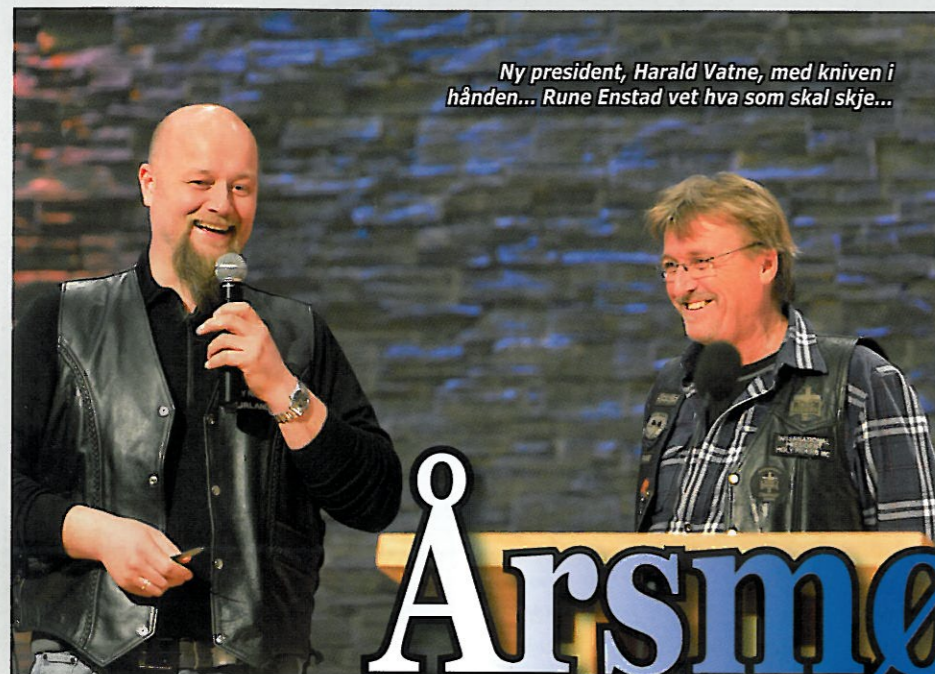
Vi har nettopp feiret påske og blitt minnet om at Jesus tok all vår synd og sonet for den ved at han døde på korset. Dette gjorde Han for at alle skal kunne motta et evig liv sammen med Ham i himmelen. Han stod opp igjen og lever for å gå i forbønn for oss innfor Gud.

Lyset bryter mørket, Livet overvinner døden og Håpet erstatter frykten.

Ha en velsignet MC-sesong med Jesus som ledsager!

Magnus kjører en Triumph Thunderbird 1600.

Ny president, Harald Vatne, med kniven i hånden... Rune Enstad vet hva som skal skje...

Årsmøte og presidentskifte

Så blir det en sermoni der Harald skjærer løs presidentstripen fra Runes skinnvest. Rune holder en rørende takketalte, til stående applaus. Mange i salen er tydelig rørt, og det er en takknemlig stemning. Harald takker for tilliten.

Vel hjemme i snøføyka, med fyr på peisen, og en god kopp kaffe, sitter jeg og prøver å fordøye inntrykkene, opplevelsene, og alt det herlige vi opplevde på klubbens årsmøte i Froland. Det var opptur etter opptur - med Jesus i sentrum hele helga, og et sterkt nærvær av Gud. Jeg er takknemlig og stolt av å være med i en klubb og et fellesskap som Holy Riders MC er.

P **Tekst:** Trond Kvalbein
Foto: Svein Erik Aksetøy

For meg begynte helga med henting av gjester fra Bergen på Kjevik flyplass fredag kveld (8/2), tre hyggelige karer - selv om ingen hadde bergensdialekt. Praten gikk, og plutselig var vi fremme i Froland og kom inn i et flott bygg som Misjonskirka har der. Der venta varme og gode håndtrykk, gode klemmer, klapp på skuldra - og takk for sist og noen nye bekjentskap.

Etter innsjekk og betaling, fant vi oss en soveplass, fikk satt fra oss bagasjen, og så var det kveldsmøte. Der ble det pekt på Jesus gjennom flott sang - som på fredagen ble ledet av musikalske medlemmer fra avd. Sydvest, og det ble delt ærlige og

sterke vitnesbyrd, som i hvert fall berørte meg. Gode tårer rant over kinnet, og dryppet ned på skinnvesten. Skjønnere det er fare for at vesten får vannskader i løpet av helgen...

Godt oppi soveposen, og med ørepropper på plass i ørene, går tankene - og man blir takknemlig til Gud, som holder sin hånd over oss - og i de tyngste stundene bærer oss.

Tar en stund før søvnen kommer sigende - det kan jo kanskje ha noe å si med de som allerede har sovnet, og nå er i gang med «ved-saging» - men til slutt blir jeg med i koret, jeg og. Sover mange ganger i løpet av natten - føles mest som man bare blundet - men en ny dag gryr, og man våkner til et snødekt Froland - som bader i flott vintersol.

Andakt, humor og saker

Flere tilreisende dukker opp lørdag morgen. Det er tid for å inn ta møtesalen. Årsmøtet starter med andakt ved Rune Enstad. Han leser fra Jesaja 55,8-9: «*For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren. Som himmelen er høyt over jorden, slik er mine veier høyt over deres veier og mine tanker høyt over deres tanker.*» Rune deler videre at vi har lett for å tenke så smått om ting. Men vi har å gjøre med en STOR og MEKTIG Gud som vil oss det beste og som kaller oss til oppdrag i Guds rike.

Alle 94 deltakere har fått stemmeseddel og 40 har forhåndsstemt. Tradisjonen tro velges Kjetil Fuhr og Magnus Bru som ordstyrere. De har en fin og lun måte å mykne opp et ellers alvorlig, og til tider noe ampert årsmøte. Men ordstyrer Magnus er mer opptatt av å filosofere over sminke, ord og uttrykk: - Hvordan kan en dame som bruker brillor, påføre eyeliner og maskara?! Eller: - Hvorfor heter det sydvest, og ikke sørvest? At Per Finn heter Per Finn var enklere å skjønne - for om han het Finn Per, og moren ropte «Finn Per» ville jo naboene bare lete etter Per. Latteren sitter løst blant tilhørerne i salen...

Sakene blir fortløpende stemt over, eller informert om - bare avbrutt av en stadig undrende Magnus. Kjetil humrer i politibarten, og fører årsmøtet stødig videre.

Sakene blir fortløpende stemt over, eller informert om - bare avbrutt av en stadig undrende Magnus. Kjetil humrer i politibarten, og fører årsmøtet stødig videre.

Sakene blir fortløpende stemt over, eller informert om - bare avbrutt av en stadig undrende Magnus. Kjetil humrer i politibarten, og fører årsmøtet stødig videre.

Sakene blir fortløpende stemt over, eller informert om - bare avbrutt av en stadig undrende Magnus. Kjetil humrer i politibarten, og fører årsmøtet stødig videre.

Valg og festmiddag

Etter lunsj nærmet det seg valg av ny president. Det er 6 år siden sist. Rune Enstad redegjorde først litt om sin tid som president, og bakgrunnen og omstendighetene rundt at han trakk seg som presidentkandidat. De to nye kandidatene, Bjørn Tore Friberg og Harald Vatne, fortalte om seg selv og bakgrunnen for at de stilte til valg,

og svarte på spørsmål fra salen.

Så ble det stemt og vi var litt spent på utfallet. Tellekorpset telte flittig stemmene og så ble det opplyst at Harald Vatne nettopp hadde blitt valgt til ny president. Applaus fra salen, og Harald og Rune kommer opp på scenen. Rune holder en rørende takketalte, til stående applaus. Mange i salen er rørt, og det er en takknemlig stemning. Kjetil sier «alle som ikke vil se en politimann gråte, må snu seg». Harald takker for tilliten.

I matsalen er det pyntet med levende lys, hvite servietter og stettglass. Det er tid for festmiddag! På menyen står det svinesteik med grønnsaker og poteter. Deilig dessert og kaffe blir det også servert.

En mektig kveld

Et av de store høydepunktene er lovsangsmøte med ryggmerkeutdeling og misjonærinnvielse. Avdelingsledere deler stolt ut ryggmerker, og de 9 nye bærerne deler rørt sine vitnesbyrd. Det takkes også for arbeidet som har blitt gjort i Holy Riders MC fra klubben ble startet - til der vi står i dag. Gratulasjon og klem av avdelingsleder og president, og varm applaus fra en rørt forsamling.

Deretter kommer sentralstyret frem, og på ny strømmer folk frem for å velsigne og be, nå for styret. Det er en helt spesiell atmosfære - man føler Guds nærvær, som om Han hvisker «Dette er Holy Riders - i dem har jeg behag»

Så blir det en kort sermoni der Harald skjærer løs presidentstripen fra Runes skinnvest. Rune forteller at han selv fikk ryggmerket under Harald sin tid som president på 90-tallet.

Beste stell på 32 år

På morgenen lister jeg meg inn på kjøkenet, for å se om jeg kan finne noe kaffi. Der møter jeg en morgenblid kar som med frokosten klar smiler i skjegget, og sier: «God morgen! Kom, for alt er ferdig!» Det

er Trond Olsen, som sammen med sin kone og flere på kjøkenet, har stått i bresjen for at vi i Holy Riders skulle ha det fint på alle måter denne helgen. De er medlemmer i menigheten, og Trond er en del av avd. Aust-Agder. En stor takk til dere to, og alle dere hadde med dere! Det ryktes at dette er det beste stell som har vært på et årsmøte på de 32 årene klubben har eksistert. Takk til avd. Aust-Agder som arrangør av ei kjempebra gjennomført årsmøtehelg!

Takk Rune, for alt du delte fra hjertet denne mektige årsmøtehelgen! Og takk for det du og Sigrun har betydd, betyr, og kommer til å bety - både for klubben, oss som mennesker og for dem dere møter!

Lykke til i den nye tjenesten som presidentpar, Harald og Anita! Må Herren velsigne dere rikt, og vise dere SIN vei videre!

Jesus sa: «Tiden er kommet, Guds rike er nær. Vend om og tro på evangeliet!» (Mark 1,15)

«Derfor, hvis noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til.

Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonet oss med seg selv og gav oss forsoningens tjeneste.» (2 Kor 5,17-18)

Holy Riders MC hadde sin årsmøtehelg (8-10/2-2013) i Misjonskirka i Froland - et flott bygg! Lovsangsteam, blant annet fra misjonskirka i Grimstad, var med på å gjøre dette til en mektig helg.

Tradisjonen tro velges Kjetil Fuhr og Magnus Bru som ordstyrere. Magnus stilte i gul support t-skjorte, størrelse 12 år!

Doreen og Vidar Johnsen.

Presidentskifter

Ny sesong, nye muligheter! Gamle presidenter blir som nye etter noen år i opplag – Det har sentralstyret fått erfare etter lederskiftet i klubben i februar, der **Rune Enstad** etter 6 år i førerretet nå har gitt stafettspinnen videre, eller skal vi si tilbake, til **Harald Vatne**. De eldste veteranene av oss som var med allerede i olavestens tidsalder husker Haralds forrige periode som president, midt på nittitallet. Nå er han tilbake igjen, og etter to styremøter og et avdelingsledermøte kan vi konstatere at det er med gamle presidenter som med gammel vin – de blir bare bedre etter noen års lagring. Spøk til side – klubben er fortsatt i virkelig gode hender, og vi er uførtroddent og optimistiske på vei inn i klubbens 32. sesong på veien for Jesus.

En stor takk til Rune for tiden han har vært skipper på HR-skuta. Dette har vært en periode der klubben har fått større stabilitet og grunnfesting, ikke minst på grunn av Runes klare formidling av Guds Ord, både internt i klubben og utad blant MC-folk forøvrig. Mer enn noen gang er Holy Riders MC en målrettet klubb i det å være sammen med MC-folk utenfor egne rekker, som gode venner med et budskap å formidle – uten å slå Bibelen i hodene på folk.

Rune har også mer enn noen av sine forgjengere hatt rollen av å være internasjonal president – både fordi den tyske delen av HR i hele Runes presidentperiode stod uten egen nasjonal president, og fordi hans presidentperiode

ble årene da HR tok de første, famlende skrittene inn i Ukraina og Russland, der Rune har vært sterkt involvert i mye av oppbyggingen. Vi er glade for at Rune bare har gitt seg som president, og ikke også som forkynner. Gled deg til neste gang du er på et HR-arrangement der Rune preker, han har'kje nett tapt seg...

Også i Tyskland har klubben nå fått ny president som ble valgt inn på tyskernes årsmøte i februar, etter en periode med gjenoppbygging av lederskap og struktur der sentralstyret i Norge har vært sterkt involvert. **Thomas Donner** fra Schönwald, nær Hof i sørøstre Tyskland, er nå tyskernes president. En liten mann med et stort hjerte for MC-folk og for klubbens arbeid, og organisator av rang (Ordnung muss sein), og ikke minst en mann som vi ubeskjedit tror har Guds kall over livet sitt til å være leder i det tyske nasjonalstyret i klubben.

Årets høydepunkt

...blir utvilsomt Pilegrimstreffet. I år er treffet plassert midt i tjukkeste «bibelbeltet» og vel plassert med ypperlige MC-veier på alle kanter – Sarons Dal i Kvinesdal. Vi tar mål av oss av å ha sesongens kuleste treffleker og en lørdagskveld som kommer til å røske løs rockefoten ordentlig. Bandet heter Sarepta og kommer fra Karmøy (Tips: Søk på Sarepta på Youtube eller Spotify for noen herlige smaksprøver). I tillegg selvsagt til alt det andre du er vant til på et Pilegrimstreff – ikke minst et skikkelig opplegg for barn og tenåringer.

Medlems- & ryggmerkeprosessen

Ett av spørsmålene som har opptatt sentralstyret den siste tiden har vært å samordne praksis rundt prosessen med å gå fra interessent (kall det hangaround om du vil), til å bli betalende medlem og eventuelt prospect (i HR i Norge er dette en frivillig lokal ordning der reglene varierer noe fra avdeling til avdeling), og videre til ryggmerkebærende medlem. Sentralstyret ønsker her å legge til rette for at opptak av nye medlemmer og prosessen med å søke om ryggmerke har en så enhetlig praksis som mulig, og at man har et verktøy for å kunne stille de riktige spørsmålene. I den anledning er en veiledning for avdelingslederne under utarbeidelse. Dette er et tema som det også blir samtaler om på kommende avdelingsledermøte.

Ny bibel

Etter tre opplag med BikerBibelen begynner lagrene å tømmes. Etter årets sesong vil det være behov for nytt påfyll, noe som har gjort at vi nå aktivt er i gang med å samle inn nye vitnesbyrd og å forberede arbeidet med layout og trykking, muligens i samarbeid med et norsk forlag. Denne gangen blir det ikke en BikerBibel i form av et samarbeid med andre klubber eller med utgiverorganisasjonen som stod bak BikerBibelen, men et rent HR-prosjekt. Dette ble et naturlig valg fordi de andre klubbene i det tidligere samarbeidsprosjektet ikke lenger eksisterer, og fordi det uansett er nødvendig å gjøre en jobb med å aktualisere mange av vitnesbyrdene, og i noen tilfeller fjerne eller tilføye vitnesbyrd. Kjenner du til vitnesbyrd som bør med i kommende bibel, så hører vi gjerne fra deg.

I tillegg til vitnesbyrd vil det også være behov for fornyet innsats med innsamling av midler til prosjektet. Her håper vi alle avdelingene er med, slik at vi utpå nyåret har det som trengs for å trykke den nye bibelen.

Business as usual

I tillegg til dette håndterer som vanlig sentralstyret en rekke mer trivielle saker. Herunder ligger f.eks. en opprydding i klubbens bankkonti, ikke minst slik at rekvisitaen får en enklere oppgave og slik at en ny webshop kan lanseres. Ryggmerkesøknader behandles, det jobbes med å flytte websidene til en ny og mer moderne plattform (nytt Content Management System, for de innvidde), den svenske delen av klubben skal formelt registreres i ekvivalenten til det norske Brønnøysundregisteret osv.. Kort sagt, business as usual.

Ha en fantastisk MC-sesong!
Vidar Johnsen - sentralstyrets sekr.

Det er i Kvinesdal det skjer siste helgen i juni!
Her er noen av mange gøyne treffleker for små og store på årets Pilegrimstreff.
Velkommen!

(Se plakaten på baksiden av dette bladet!)

Elektrosjokkfotball.

Spiller på Norgestreffet og på Pilegrimstreffet...

KALENDEREN 2013

Nytt treff på Seim, Lindås:
Generasjons Rally
24.-26. mai 2013
www.holyriders.no/bergen
Arr: Holy Riders MC Bergen

Norgestreffet på Lista
6.-9. juni 2013
m/HR-kaffetelt m.m.
Søndag kl 10.00: Konsert med rockebandet SAREPTA.
Appell v/Geir Sødal
www.norgestreffet.no
Arr: Lyngdal MC klubb, Cowboys MC og Harley-Riders MC

Fulltreffet, Lutsi i Sandnes
14.-16. juni 2013
m/HR-kaffetelt
Arr: Sandnes MCC Norway

Pilegrimstreffet
27.-30. juni 2013
Nytt sted: **Kvinesdal, Sarons Dal**
Lørdag: Konsert med SAREPTA
www.pilegrimstreffet.no
Arr: Holy Riders MC

Turn or Burn i Sør-Tyskland
12.-14. juli 2013
www.holyriders.de
Arr: Holy Riders MC Germany

EMC Rally, Tarm i DK
1.-4. august 2013
www.emc2013.com
Arr: Exodus MC og Kilden MC

Aust-Agdertreffet på Justøy
9.-11. august 2013
www.austagdertreffet.no
Arr: HR Aust-Agder & Sørlandet

Trollrally i Fyresdal
23.-25. august 2012
m/HR-kaffetelt
www.trollrally.no
Arr: MC-Entusiasters Klubb

Fullstendig liste over MC-treff/arrangement etc., se NMCUs Treffkalender. www.nmcu.org

Om sommeren kjører jeg - om vinteren skrur jeg...

- For meg er dette rekreasjon

I 1998 ble Jarle utsatt for en alvorlig arbeidsulykke. Under ombygging av en nordsjø-tråler, falt et stilas ned og traff ham i hodet. Dette ble starten på en lang og vond tid med mange problemer. Livet ble ikke helt som han hadde tenkt. En tid etter ble han veldig nysgjerrig på hva Holy Riders var og spurte ofte om hva Holy Riders gikk ut på. Det endte opp med at han ble invitert med på klubben en kveld slik at han selv kunne se hva dette var. Jarle ble litt nervøs og svarte ganske raskt at: - Nei, jeg har ikke sykkel, ikke lappen og jeg er ikke kristen, så hva skal jeg der da? Ikke lenge etter var han i sterk tvil om han skulle våge å fortelle sin kjære kone om hva som plutselig stod øverst på ønskelista hans...

Jarle Thomsen kjører en Harley-Davidson Road King Classic 1450 2002-mod. Hans yngste sønn, Jone på 7 år, sitter gjerne på med pappa.

P Tekst/foto: Evy & Jarle Thomsen

Jarle Thomsen har vokst opp midt i bedehusland, i Åkrehamn, eller på Åkra som de lokale sier det. Som liten gikk han flittig på søndagsskole hver uke. Hans foreldre tilhørte ikke noe kristent miljø, men sendte likevel han og hans søsken avgårde hver søndag. Da søndagsskolealderen var over, var også Jarles tid på

bedehuset over, i alle fall i en del år fremover til han traff hun som senere skulle bli hans kone. Hun tilhørte bedehusmiljøet og det ble naturlig for ham å følge med henne på møter.

På denne tiden, rundt slutten på 80-tallet, var det noe som kalles «vekkelse» på Åkra. Det vil si at mange mennesker ble «møtt» av Gud og ble frelst, eller «kristne» som vi sier. Jarle forteller:

- Jeg gikk på mange av disse «vekkel-

sesmøtene» og kjente jeg ble dratt i retning av Jesus. Jeg klarte imidlertid å stå sette meg, og etter at denne møtekampanjen ble avsluttet, forsvant jeg stille og rolig fra bedehuset. I tiden som fulgte, ble jeg bare med på diverse familiemøter, dog noe motvillig.

En tragisk arbeidsulykke

Han har alltid vært glad i å jobbe, og han konsentrerte seg om jobb og familie, husbygging,

mekking på biler og hans store lidenskap for båt. Men noe tragisk skjedde i 1998:

- Jeg ble utsatt for en alvorlig arbeidsulykke. Under ombygging av en nordsjøtråler, falt et stilas ned og traff meg i hodet. Dette ble starten på en lang og vond tid med mange problemer. Etter en lang periode med sykemelding, prøvde jeg meg i arbeidslivet igjen, men kroppen fungerte ikke. Da begynte problemene for alvor og det ble mange runder med NAV,

arbeidsgiver, forsikringsselskap, leger og advokater. Etter fem års kamp ble jeg uføretrygdet og kunne fysisk og psykisk utslitt begynne å stable livet på beina igjen. Å bli uføretrygdet i ung alder er ingen drømmesituasjon. Livet ble ikke helt slik som jeg hadde tenkt. Jeg trivdes ikke med å være uten arbeid, så i dag jobber jeg deltid som serviceteknikker og reparerer symaskiner.

Nysgjerrig på Holy Riders

En stund etter ulykken ble Jarle kjent med Kevin Fagerland. Kevin kjørte motorsykkkel og var medlem i Holy Riders MC avd. West og stakk ofte innom ham på vei til klubben.

- Jeg var veldig nysgjerrig på hva Holy Riders var og spurte ofte om hva Holy Riders gikk ut på. Det endte opp med at han inviterte meg med på klubben en kveld slik at jeg selv

Forts. neste side!

kunne se hva dette var. Jeg ble litt nervøs og svarte ganske raskt: Nei, jeg har ikke sykkel, ikke lappen og jeg er ikke kristen så hva skal jeg der da?

- Sant nok, svarte Kevin, og kjørte uten meg.

Tilfeldighetene ville ha det til at Kevin en tid etter dette fikk ødelagt sykkelen sin. Han kom innom en dag og spurte om Jarle ville være med å lete etter deler. Under denne «leteaksjonen» havnet de på en MC-butikk der det stod en Yamaha Virago til salgs.

- Dette hadde vært en sykkel for deg! sa Kevin.

- Og utrolig nok fristet tanken. Sykkelen var blank og fin, jeg hadde faktisk lyst på den. Jeg var i sterk tvil om jeg skulle våge å fortelle min kjære kone om hva som plutselig stod øverst på ønskelista mi. Jeg tok mot til meg og fortalte om gliset, og overraskelsen var stor da hennes kommentar var:

- Kjøp den da vell!

- Veien var kort til Finn.no der en annen, og minst like fin Virago 1100 plutselig byttet eier.

- Neste klubbkveld kom Kevin innom som vanlig og spurte om jeg ville bli med. Jeg svarte som før at jeg ikke hadde lappen og at jeg fremdeles ikke var kristen.

- Men du har i alle fall sykkel, svarte Kevin. - Ta på deg kjøreklær og sett deg bakpå med meg, så blir du med, befalte Kevin.

Og slik gikk det til at Jarle besøkte Holy Riders West for første gang i august 2006.

- Jeg var veldig nervøs da jeg gikk inn, men ble møtt av en veldig hyggelig gjeng. Jeg følte meg faktisk så velkommen at jeg ble med på mange flere klubbkvelder utover høsten. Det var litt tøft å innrømme at jeg ikke var personlig kristen, men det så ikke ut til å ha noen betydning for hvordan jeg ble behandlet. Jeg ble akseptert som den jeg var.

Ikke så lenge etter ble også kona Evy med på klubbkveldene. Og etter hvert ble det naturlig at de begge meldte seg inn i Holy Riders West på nyåret i 2007.

Andaktene preget meg nok mye mer enn jeg trodde selv

Det var flere ikke-kristne som gikk i klubben. Da klokka nærmet seg ni og andakten stod for tur, var det flere, - der i blant meg som valgte å gå ut for å slippe å høre andakten. Etter en tid følte jeg at dette ble feil og jeg valgte å bli sittende mens andakten pågikk. Til min overraskelse var andaktene ganske bra, faktisk så bra at det ble et savn de gangene det av forskjellige grunner ikke ble holdt andakt.

Det er ikke så mye vits i å ha sykkel uten sertifikat, tenkte Jarle. Så snart anledningen bød seg, meldte han seg på teorikurs. I mai 2007 besto han stolt førerprøven på første forsøk og kunne dermed også bli et kjørende medlem i Holy Riders. Det hører også med til historien at kona etter noen år gikk lei av å sitte bakpå. Hun tok MC-sertifikat i 2011 og kjører i dag egen sykkel.

Men tilbake til 2007. - Jeg ble et veldig aktivt og trofast medlem i avdeling West. Jeg møtte opp hver torsdag og hadde vaflene klar til resten av gjengen kom sigende. Klubbkveldene gikk i drøs om løst og fast. Diskusjonene kunne være livlige, men da det var tid for andakt roet det seg. Jeg lyttet alltid nøye etter og fikk med meg det som ble sagt og andaktene preget meg nok mye mer enn jeg trodde selv.

Ét ønske til 40-årsdagen

Jarles 40-årsdag nærmet seg og familie og venner spurte hva han ønsket seg. Han svarte alle at han hadde alt og ikke trengte noen ting, i alle fall ikke i den prisklassen man kan ønske seg til en 40-årsdag. De fleste spurte en gang, noen få to ganger, men det var én person som aldri gav opp og spurte igjen og igjen. Det var hans svigermor. Det var faktisk én ting Jarle ønsket seg, men som han var altfor stolt til å si.

- Etter som dagen nærmet seg dunket det hardere og hardere i hjertet mitt da svigermor kom med spørsmålet: Hva ønsker du deg til 40-årsdagen din, Jarle? Jeg svarte at jeg hadde alt og ikke trengte noen ting. Da det var noen få dager igjen spurte svigermor det samme spørsmålet nok en gang. Hjertet mitt dunket

så en skulle tro det var på vei ut av kroppen da jeg stotret frem: En b b b bibel. Det var så vidt det var lyd i meg og svigermor hørte i alle fall ikke hva jeg sa.

- Hva sa du? spurte hun og jeg prøvde meg igjen. - En b b b bibel! Denne gangen rakk stemmen litt lenger. Jeg kjente at jeg var varm i toppen og jeg skulle ønske at jeg kunne synke gjennom gulvet. Jeg ville ut, hvor var døren? Mange av dere nikker nok gjenkjennende til den følelsen. Om svigermor var overrasket, taklet hun det i alle fall fint og sa: - Å så kjekt, hvilken type bibel ønsker du deg? - Øh, er ikke alle bibler svarte, sa jeg. I min verden var en bibel en bibel. Det var det jeg ønsket meg, en bibel som var bare min. Der satt jeg med et skap fullt av bikerbibler, for lageret til Holy Riders West var i et skap i gangen min, men jeg ville ha min egen bibel.

Kjente at kallet fra Gud ble sterkere og sterkere

40-årsdagen kom og Jarles svigerforeldre ga ham en flott svart bibel med hans navn i gullskrift utenpå.

- Tøff i trynet lovet jeg høytidelig at den skulle leses fra perm til perm. Jeg begynte godt og leste hele seks sider før jeg la bort Bibelen med gode tanker om å fortsette lesingen siden. Tiden gikk imidlertid fort og plutselig var fire måneder gått og sommerferien nærmet seg uten at jeg så mye som hadde sett på Bibelen. Jeg tok den med på ferie og siden det regnet stort sett hver dag, klarte jeg å lese hele fire sider til før jeg la den bort igjen.

- Utpå høsten fikk jeg noen ord i hodet mitt: «Alt er lov og tillat i dette samfunnet, men hva med sårene i sjelen til de som har prøvd men feilet.» Jeg tenkte mye over disse ordene, og kjente meg igjen. Jeg er ikke så flink med ord, og visste at disse ordene ikke var ord jeg selv hadde satt sammen. Etter å ha gått og grunnet på disse ordene en stund til, fikk jeg lyst til å ta frem Bibelen og lese igjen. Utover høsten leste jeg mye i den. Jeg kjente at kallet fra Gud ble sterkere og sterkere, men jeg har alltid vært en stribukk og gav ikke så lett etter.

- Nokså nøyaktig ett år etter at jeg fikk Bibelen hadde jeg en diskusjon med Gud. Det føltes som om Gud stod rett bak meg og snakket til meg. Jeg sa til Gud: «Vi har hatt mange diskusjoner, men jeg vil ha et siste bevis på at du eksisterer.» Hver dag pleide jeg å lese i et hefte som heter UCB Media - et ord for dagen. Jeg fikk en opplevelse av at Gud ba meg ta frem heftet og lese teksten som stod to dager frem. To dager frem var 12. februar, min 41 årsdag. Jeg leste stykket og hvert ord i teksten traff meg. De siste ordene i stykket var: «Er du i stand til å lese dette er det ikke for sent til å følge meg.» Jeg var ikke lenger i tvil, det var ikke noe mer å diskutere. Gud vant og siden har vi vært gode venner.

- Stykket jeg leste var datert den dagen vi skulle ha neste klubbkveld. Jeg ba om å få si noe og vitnet om det som hadde skjedd. Det ble en spesiell kveld med mange tårer og klemmer. Etter dette fulgte en aktiv periode i Holy Riders med vitnesbyrd på diverse arrangement og jeg mottok ryggmerket på HR-årsmøte-i Sverige i 2010.

Tiden strekker ikke alltid til

Jarle forteller videre: - Det ble naturlig for meg å velge bedehuset som min menighet, da min kone også går der. Jeg har funnet min plass og er aktivt engasjert i styre og annet arbeid. Etter at jeg ble en personlig kristen har jeg også gått aktivt inn i alt barnearbeid der mine barn er med. Det føles godt å kunne følge dem opp på den måten. Hvis jeg ser tilbake på alle de årene hvor jeg var langt borte fra alt som hadde med kristendom å gjøre, ser jeg at jeg har gått glipp av utrolig mye.

- Kristenlivet gir også en del utfordringer, det er utrolig mye som skjer og så mye jeg vil få med meg. Tiden strekker ikke alltid til. Det er ikke så enkelt å være et ja-menneske med en hodeskade som gjør at jeg fort blir trett og ukonsentrert. Jeg sliter med å akseptere at jeg er redusert etter skaden og må finne en balansegang mellom hva jeg har lyst til å klare og hva jeg faktisk er i stand til.

Rekreasjon og et vellykket far/sønn prosjekt

Jarles store lidenskap for båt har måttet vike for motorsykkel og drømmen om en stor lystbåt er blitt redusert til å beholde en gammel skjærgårdsjeep. Akkurat nå konsentrerer han seg om motorsyklene.

- Jeg bruker mye tid på motorsykkelen hele året. Om sommeren kjører jeg og om vinteren skrur jeg. I kjellerstua står tre sykler. Den tidligere omtalte Viragoen (som har gått av med pensjon), en H-D Road King 2002-modell og min kones H-D Sportster. Alle tre får godt stell og det går mye tid på å surfe rundt på nettet etter deler og utstyr. Til enkeltes forundring plukker jeg syklene fra hverandre, gnikker delene til de skinner og skrur dem sammen igjen. For meg er dette rekreasjon.

- Jeg har også alltid hatt stor interesse for bil og skrudde mye bil før ulykken. Interessen ble gjenopptatt da min eldste sønn for tre år siden kjøpte en gammel Corvette som trengte en del omsorg. Vi har brukt mye tid sammen på å få bilen i god stand og det er tilfredsstillende å se at resultatet blir bra og at dette har vært et vellykket far/sønn prosjekt.

En stor og viktig tjeneste

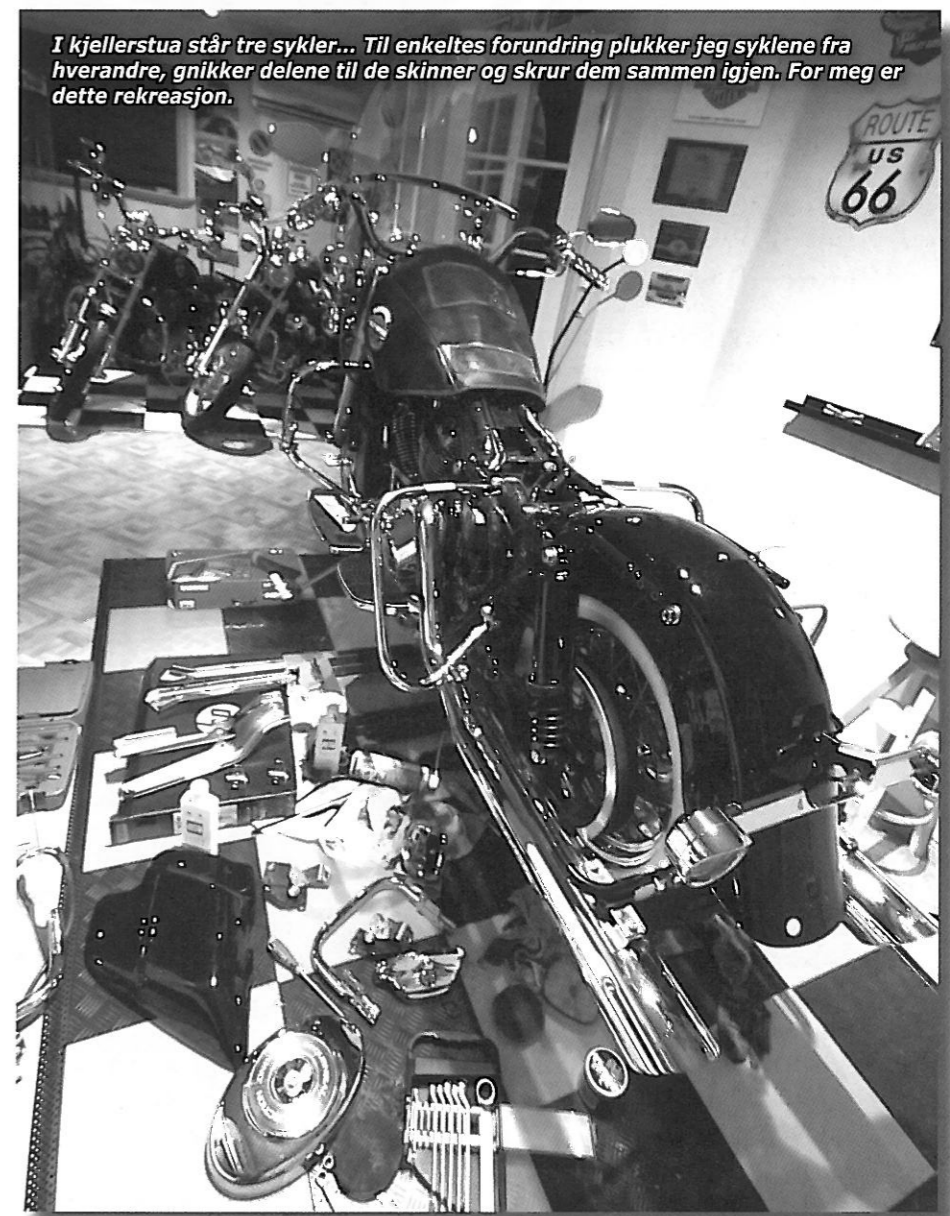
Interessen for bil og sykkel lar seg heldigvis lett kombinere. På Haugalandet har det ikke vært MC-treff de senere årene, men derimot en del bilutstillinger. Jarle brenner etter å delta og klubben stiller opp på disse utstillingene med en stor stand. Der treffer de mye folk, både fra MC- og amcar/gatebilmiljøet og ellers vanlige besøkende.

- Jeg har vært på noen MC-treff med kaffeteltet og jeg mener det er en stor og viktig tjeneste. Jeg er overbevist om at den tjenesten Holy Riders gjør i kaffeteltet vil vekke nysgjerrighet og få mange mennesker til å skifte kurs og søke Guds rike. Jeg for min del har fått snakke med forskjellige mennesker og opplevd å få hjelpe og være til oppmuntring for noen.

- Familielivet lar seg ikke så lett kombinere med treff og kaffetelt, men både jeg og kona håper å få bidra mer på dette området når barna vokser til. Enn så lenge gleder vi oss til årets sesong! Vi ser frem til Pilegrimstreffet, selv om far i huset sørger litt over at kjøretøyet blir bil og campingvogn og ikke motorsykkel. Med andre ord; det blir familietur! Derimot skal motorsykkelen få bli med på andre turer. Vi prøver å peile oss inn på Norgestreffet på Lista, EMC Rally i Danmark og Aust-Agdertreffet på Justøy. Jeg tror vi går en spennende sesong i møte, og med korset på ryggen og Jesus i hjertet håper vi på en skadefri sesong der vi kan få bety noe spesielt for andre i MC-miljøet.

Kjærligheten er tålmodig...

Til slutt vil jeg hilse dere med noen bibelvers jeg fikk av Evy da jeg ble en kristen: «*Kjærligheten er tålmodig, er velvillig. Kjærligheten misunner ikke. Kjærligheten skryter ikke, den blåser seg ikke opp. Den gjør ikke noe usømmelig, søker ikke sitt eget, blir ikke bitter, glemmer ikke på det onde. Den gleder seg ikke over urett, men gleder seg ved sannhet. Den utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.*» (1Kor 13, 4-7)

Jarle Thomsen (45)

Sivilstatus: Gift med Evy i 1990, og de har fire gutter i alderen 7-21 år.

Bosted: Åkrehamn

Utdannelse/yrke: Utdannet platearbeider, industrirørlegger og tårnkranfører. Jobber i dag som serviceteknikker, og reparerer symaskiner. Kona er blomsterdekoratør, og har sying som hobby. Hovedinteressen er en stor broderimaskin som blant annet brukes til å sy en del navnestriper og undermerker for HR MC.

Sykkel: Harley-Davidson Road King Classic 1450 2002-modell.

Klubb: Holy Riders MC avd. West. **Menighet:** Åkrehamn Bedehus

Kristin Fossum deler
sitt vitnesbyrd

- Skjønner dere ikke at JESUS lever!

Det var som om verden raste sammen for meg. Jeg løp gråtende ut. Alt ble så mørkt for meg. Tankene raste rundt i hodet mitt. Abort. Skam. Hva ville mamma og pappa si? Nå kunne jeg ikke kjøre motorsyssel. Det var bare fortvilte mørke tanker som kom.

P Tekst: Kristin Fossum
Foto: Jan Fredrik Fossum

Jeg vokste opp i en familie med seks søsken, fem brødre og en søster. Jeg var nummer fem i søskenflokk. Med kristne foreldre lærte jeg tidlig om Jesus og fikk erfare at Han var en virkelighet. Jeg opplevde mange ganger at Jesus svarte på mine bønner og kunne også kjenne at Han var nær når jeg var i bønn og sang til Ham.

Et feil valg

Men dagene på skolen var vanskelige og vonde. Det var ikke populært at jeg kom fra en familie som var kristen. Jeg ble ofte

holdt utenfor og det gjorde noe med meg. Etter som tiden gikk ble selvbildet mitt dårligere.

Da de ni åra på skolen var over tok jeg et feil valg. Jeg skulle liksom «ta igjen» for min vonde tid på skolen og oppsøke nye venner som festet og drakk. Dermed ble det noen år med fyll og fest til mamas og pappas store fortvilelse.

Tilbake til Gud

Men mine foreldres bønner for meg nådde til himmelen og jeg opplevde at Gud ikke slapp meg. En dag jeg var på hybelen min alene opplevde jeg å bli «løftet opp» i ånderverdenen og jeg kjente at den gode og den onde dro og kjempet om meg. Med et smell kom jeg tilbake i sengen min. Jeg

skalv i hele kroppen og jeg forstod at jeg måtte tilbake til Gud.

Jeg løp ut og ned til sentrum og tårer rant. Jeg måtte finne et kristent møte. Det var nok ingen tilfeldighet at jeg fant et møte med lovsang og bønn. Der tok jeg i mot Jesus. Da jeg gikk ut kjente jeg et stort rop på innsiden av meg og jeg ville rope høyt utover byen: - Skjønner dere ikke at Jesus lever!

Vanskelig å gi slipp på alt

Jeg fortsatte å gå på møter og kjente en glede over dette. Men samtidig var det vanskelig å gi slipp på alkoholen. En helg jeg hadde drukket mye skjedde det som ikke skulle skje; jeg ble gravid. At urinprøven var positiv, fikk jeg vite over telefon mens

jeg var på jobb. Det var som om verden raste sammen for meg. Jeg løp gråtende ut. Alt ble så mørkt for meg. Tankene raste rundt i hodet mitt. Abort. Skam. Hva ville mamma og pappa si? Nå kunne jeg ikke kjøre motorsyssel. Det var bare fortvilte mørke tanker som kom.

Til min store overraskelse spurte mamma meg rett ut om jeg var gravid. Jeg svarte ja. Og selv om hun var skuffet, ble jeg overrasket over at hun oppmuntret meg og fortalte meg at det ville gå bra og at det ville bli koselig med et lite barn i huset.

Min bror og svigerinne samtalte med meg om abort og forklarte hva som da skjer med det lille barnet inni magen. Dette gjorde noe med meg, og etter dette kunne jeg ikke gjennomføre en abort.

Senere kom det en kjent evangelist til byen. Jeg gikk frem på et av møtene for å bli bedt for. Han ba gjentatte ganger at jeg skulle få en gudsmann inn i livet mitt. Etter møtet kjørte jeg hjem mot leiligheten min. Da jeg stoppet i et lyskryss, ropte jeg i fortvilelse til Gud at han måtte ta bort barnet i magen min. Da kjente jeg et ondt nærvær av den onde. Jeg forstod da at dette ikke var Guds vilje.

Mørket og fortvilelsen ble løftet av meg

Da jeg kom inn i leiligheten, knelte jeg for Gud og sa: - Nå gir jeg 100 % av livet mitt til deg! Jeg gir deg alkoholen, vennene mine, hele min situasjon legger jeg i dine hender... I det samme hørte jeg Gud si: - Kristin, det er ikke ditt barn, men mitt barn, men du skal passe på det. Der og da kjente jeg at mørket og fortvilelsen ble løftet av meg. Trangen til alkohol ble også helt borte. Fra da av visste jeg inni meg at jeg aldri ville tilbake til et liv uten Jesus.

Så flyttet jeg inn i en leilighet i mine foreldres hus. Senere fødte jeg en velskapt

jente som jeg elsker så uendelig høyt. Jeg traff også en mann som elsket Jesus. Han ble en fantastisk pappa som tok ansvar. En bror og en søster har senere kommet til.

Alt snudde da jeg valgte å gi alt til Gud

Alt snudde da jeg valgte å gi alt til Gud. Med en uendelig stor kjærlighet og omsorg møtte Han jenta som var så fortvilet og redd. Alt som så ut som kaos snudde Han om til å bli noe som var fantastisk. En overgivelse er å gi 100 % til Jesus. Da kommer fred og velsignelser!

Våre valg er utrolig viktige. Når vi overgir oss og kommer til Gud med alt, så er ingenting umulig lenger. Alt som kanskje ser svart og håpløst ut er plutselig ikke det lenger. Han leger vår sjel for sår og smerter og tar bort ensomhet og fortvilelser og bytter det ut med glede og fred.

Og jeg som trodde at nå var all morroa over. Jeg tok grundig feil. Gud hadde en plan for mitt liv, og på veien sammen med Ham ble livet mitt sakte men sikkert forandret. Med mer glede og frimodighet begynte jeg å spille gitar og synge sanger igjen – sanger som ble inspirert av Gud.

Aldri har Han forlatt eller sviktet meg

Min mann og jeg kjøpte motorsyssel og meldte oss inn i Holy Riders MC i 1996. Livet har overhode ikke blitt kjedelig og trist. Tvert imot. Ingenting er så fantastisk som å ta med gitaren og BikerBibler i hengeren på Harley'en og dra på treff eller av og til i fengslet der jeg får synge og vitne om hvor fantastisk Jesus er.

At mennesker skal få møte Jesus og bli berørt av Hans kjærlighet er det viktigste for meg. Han har framtid og håp for oss. Aldri har Han forlatt eller sviktet meg.

«For jeg vet hvilke tanker jeg har

med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere framtid og håp.» (Jeremia 29,11)

Gi 100 % av ditt liv til Jesus du også. Det funker!

- Livet har overhode ikke blitt kjedelig og trist. Tvert imot. Ingenting er så fantastisk som å ta med gitaren og BikerBibler i hengeren på Harley'en og dra på treff eller av til i fengslet der jeg får synge og vitne om hvor fantastisk Jesus er. At mennesker skal få møte Jesus og bli berørt av Hans kjærlighet er det viktigste for meg. Han har framtid og håp for oss. Aldri har Han forlatt eller sviktet meg.

Kristin Fossum (48)

Gift med Jan Fredrik siden 1990.

Barn: Lori (26), Simon (19) og Angelika på snart 18 år.

Bosted: Ålesund

Yrke: Jobbet tidligere på gartneri. Tok klasse2-lappen på lastebil og buss i 2008 og er nå ansatt i Fjord1 som bussjåfør.

Klubb: Holy Riders MC avd. Aalesund

Syssel: Harley-Davidson Heritage 1340 softail 1992-mod.

Harley'en var en overraskelses-gave fra ektemannen det året Kristin ble 40!

South Africa 2013: Freedom Road Rally - Ladies Breakfast Run - Bikers Church - Impala Rally

Sterke vennskapsbånd, inspirerende MC-treff og opplevelsesrike turer i et fantastisk land, har satt spor i oss og gjort at vi stadig vil tilbake til Sør-Afrika. Det har nærmest blitt vårt andre hjemland. Alle tre pappapermisjonene tilbragte vi der – uøkonomisk vil noen si, men for oss som familie har det vært svært verdifullt! En av de første vi ble kjent med i Bikers Church Cape Town i 1996 var Ian. I februar i år fikk vi muligheten til å treffe han igjen, og vi dro blant annet på Freedom Road Rally til kystbyen Struisbaai, som ligger like ved Afrikas sørligste punkt, L'Agulhas.

William i Cape Town - Table Mountain i bakgrunn.

We are not different - we are just forgiven!

P Tekst/foto: Anne Skaiå

ette treffet var det 31. i rekken og arrangeres årlig av CMA (Christian Motorcyclists Association). Det var deltakere fra forskjellige klubber, cirka 650 innmeldte foruten 100 registrerte barn. Treffplassen i Struisbaai lå like ved en av de flotteste strendene langs kysten, og vi som familie fra det kalde nord, kunne ikke motstå et strandbesøk med bading i Det indiske hav. Programmet bestod av levende musikk, treffleker, fellestur og bryllup. Tidlig lørdag og søndag morgen (kl 8 og 7.30) var det en times «Praise & Worship Service» med lovsangsband og morgenandakt. De starter dagen tidlig i Afrika!

Etter treffet kjørte vi videre til Hartenbos og overnattet et par netter på en Game Lodge inni bushen, bare 10-15 minutter fra sjøen med nok en fin vidstrakt strand. Vi fikk en sjelden opplevelse da vi plutselig fikk øye på et stort neshorn rett ved siden av uterestauranten der vi var i ferd med å sette oss for å spise. Og på

morgenen fikk vi med oss en aldri så liten safaritur, til familiens store begeistring. Deretter kjørte vi på Route 62 til byen Montagu som er kjent for tørka frukt og nøtter, og Montagu Springs der vi badet i varme kilder. Tilbake i Cape Town hadde vi en uforglemmelig kveld med Ian og familien der de stelte i stand et sør-afrikansk braai (grillparty) for oss, med masse godt kjøtt og tilbehør.

Hvorfor skal jeg gå i en MC-kirke - jeg liker ikke MC-folk

Ian er 50 år og giftet seg med Claudine (40) i januar 2010. Sammen har de sønnen Mikah på 1 ½ år. Ian er mekaniker, jobber som girkassereperatør og driver eget firma. Claudine er apotektekniker og jobber på et apotek i Cape Town. Vi spurte hvordan hun ble involvert i CMA og Bikers Church i Cape Town?

- Jeg jobbet på et sykehus i Cape Town sammen med hun som var leder for søndagsskolen i Bikers Church. Hun inviterte meg første gang med til Bikers Church i oktober 2005. Jeg gikk aldri da,

for jeg spurte meg selv: Hvorfor skal jeg gå i en MC-kirke - jeg liker ikke MC-folk. Det gikk noen måneder, så ble jeg med likevel og møtte opp der i mai 2006. Mens jeg satt der, tenkte jeg: Her ønsker jeg å komme hver søndag. Pastor George Lehman talte rett utfra Bibelen, skriftstedene ble vist på storskjerm, og jeg ble grepet av budskapet. Etter denne kvelden bestemte jeg meg for å gå fast der. To år etter ble jeg introdusert for Ian September, og invitert med i en cellegruppe (bibelgruppe) i menigheten der Ian var leder. Her ble vi kjent med hverandre.

I mars 2009 var Claudine på sitt første MC-treff, Swallows Rally, med 7000 MC-folk til stede. Det forventes kanskje ikke å se så mange kristne på et slikt sted, men CMA var der med kaffeteltet. Dette gjorde så sterkt inntrykk på henne og hun kjente at det var her - iblant MC-folk - Gud kalte henne til tjeneste. Da tenkte hun på moren sin som i alle år hadde gått på de rareste steder for å nå ut til mennesker med budskapet om Jesus - steder som ingen andre ville gå til. Nå forstod Claudine

hvorfor moren gjorde dette. Hun hadde et hjerte for menneskene - hun elsket dem med Jesu Kristi kjærlighet!

I påsken hvert år arrangeres CMA National Rally i Sør-Afrika, og i 2009 var treffstedet Kroonstat, en forholdsvis liten landlig by litt sør for Johannesburg. Her fikk Claudine muligheten til å oppleve sitt første nasjonale treff med CMA og etter dette valgte hun å bli medlem av klubben. Så gikk det slag i slag med forlovelse i august og bryllup i januar 2010! Det er en velsignelse å kunne stå sammen som ektepar i tjenesten! sier de.

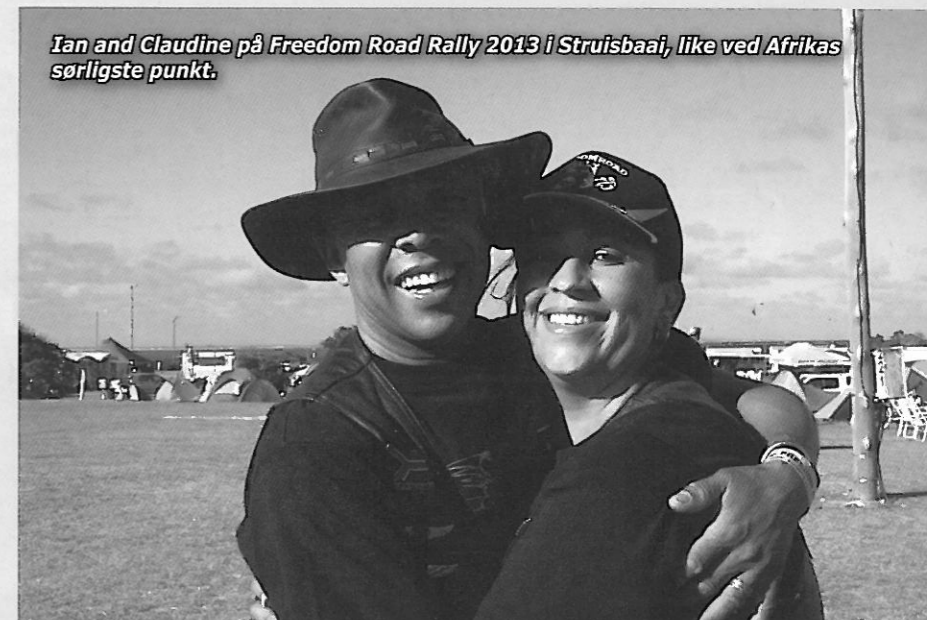
«Compassion for the bikers & passion for what we do»

I 1986 var Ian på sitt aller første MC-treff. Før han ble frelst, hørte han en stemme som sa: «Jeg kaller deg til tjeneste innen noe du liker å gjøre.» Men på den tiden forstod ikke Ian hva dette betydde, for han kjempet med alkohol- og stoffmisbruk og trodde at selvmord var utgangen på dette. Så begynte Gud å tale til ham om at Han ville forandre ham.

På Buffalo Rally i 1995 - som da var et stort MC-treff i Sør-Afrika med rundt 4-5 tusen treffdeltakere, - bestemte Ian seg for at han ville ha en forandring i livet sitt. Uka etter kontaktet han dem som da var pastorpar i Bikers Church Cape Town, André og Louise, og sa han ville snakke med dem. Det endte opp med at han tok imot Jesus som Herre i livet sitt. Det tok ikke lang tid før han samme året ble med i CMA og Bikers Church.

- Jeg visste Gud hadde et kall over livet mitt. Etter hvert forstod jeg at jeg kunne ikke bare bli med i en klubb eller en tjeneste fordi det så gøy ut, fordi ryggmerket så bra ut, eller fordi jeg likte folkene der og hadde sans for lederen... Det handler ikke om dette! Vi må ha en nød for MC-vennene våre - det er vårt kall! MC-folk merker om vi er sanne og ekte i det vi driver med, eller om vi har andre motiv med det vi gjør. Hvorfor gir vi noen kaffe på MC-treff, eller ber for noen som spør om det? Fordi vi elsker dem - med Jesu Kristi kjærlighet. Det handler om dette: «To have a compassion for the bikers and a passion for what we do. And to see people saved and changed!»

Ian deler videre åpenhertig: - Vi er der i MC-miljøet og kjører sammen med MC-venner fra forskjellige klubber. Vi møter de samme folkene igjen og igjen; på Breakfast Run, Memorial Run, på MC-treff og i begravelser... Og de hører Ordet om frelse bli forkynt. Men det som er trist i denne tjenesten er at noen aldri velger å ta steget og bestemme seg for å ta

Ian and Claudine på Freedom Road Rally 2013 i Struisbaai, like ved Afrikas sørligste punkt.

imot Jesus og følge Ham. Det synes som de aldri kommer til et punkt i livet der tiden er inne for forandring, og plutselig er det over... Mange av mine MC-venner er blitt drept på veien. Årlig dør rundt 40 MC-folk i trafikken i Cape Town-distriktet. Halvparten av disse begravelsene holdes i Bikers Church.

- I Cape Town har vi omkring 9 fjellpass med fantastiske veier der MC-folk i helgene kjører gry tidlig om morgenen da det er minst trafikk. Knepukkene skraper i veien og motorsyklene testes til ytterste grense. Noen ganger går det galt, og dagen etter får du høre at en venn er død. Det gjør så forferdelig vondt!

- Mine MC-venner vet at jeg er en kristen og vet hva jeg står for. De har hørt meg dele mitt vitnesbyrd og de har hørt andre dele sitt, men uheldigvis så får vi ikke alltid anledning til å dele Ordet personlig med en til en og spørre etterpå: Hva er det som står mellom deg og Gud? Hva hindrer deg i å ta imot Jesus?

Hvert år arrangerer CMA et såkalt

«Biker Blessing Run» der andre MC-klubber og motorsyklister blir invitert med. De møtes en søndag morgen kl 0900 (eller før!) for eksempel på en stor parkeringsplass ved et kjøpesenter, der de har en bønnestund før kjøreturen. Dette stod på årets invitasjon: «We have set aside this time especially to pray over the bikers of the Western Cape. We are trusting God for His hand of love and protection on our Biking Community. A free sticker, «I was blessed in 2013» will be handed out to every biker attending the run. An event you cannot afford to miss!»

Nylig ble Ian kontaktet av en MC-klubb i Cape Town som skulle feire sitt 1-årsjubileum og inviterte andre klubber til MC-fest. Ian takket for invitasjonen og sa de ville komme. Men så sier han på telefonen: - Vi vil gjerne du deler et Guds ord og ber for oss.

- Tenk hvilket privilegium! Vi er spente på hva som ligger foran, sier Ian og avslutter: «We are not different - we are just forgiven!»

Forts. neste side!

Alle som deltok på «Biker Blessing Run» mottok klistermerket med teksten «I was blessed in 2013».

En tidlig morgen utenfor Bikers Church Midrand i Johannesburg. Kenau og mange andre damer er klar for "Ladies Breakfast Run".

Vel framme i Sasolburg, hvor arrangøravdelingen hadde reservert en restaurant og dekket til 75 MC-damer som på forhånd hadde meldt seg på.

Stemningen var upåklagelig... Deléne Changuion (f.v.) og datteren Kenau.

I 35 varmegrader vil de fleste parkere i skyggen. En av damene ble premiert fordi hun kjørte med fullt sikkerhetsutstyr.

Ladies Breakfast Run

Dagen etter vi ankom Johannesburg med fly fra Cape Town, ble jeg inviterte med på et såkalt «Ladies Breakfast Run». Jeg ble vekket kl 05.30 søndag morgen. Kenau Psaros var klar på en BMW 1200R som hun har fått sponset av BMW-importøren i Sør-Afrika. Hun er ambassadør for BMW akkurat som pappa René Changuion, som er pastor i Bikers Church Midrand. Han kjører for øvrig en BMW K1300S.

Nesten to timer måtte vi kjøre for å komme til byen Sasolburg. Der hadde arrangøravdelingen reservert en restaurant og dekket til 75 MC-damer fra forskjellige avdelinger og klubber som på forhånd hadde meldt seg på. Forretten stod klar i stettglass og bestod av yogurt med frisk frukt og kaneldryss, - min favoritt! Alt var så fint stelt i stand, og man kjente seg så verdsett og velkommen. Frokosten bestod av speilegg med stekt bacon, champinjong og tomat, brød, syltetøy, juice, kaffe og te.

Temaet for denne morgenen var «Rescued by love!» og det var Kenau som så åpenhertig delte et vitnesbyrd fra livet sitt. Hun fortalte at gjennom den tøffeste tiden var det Jesu kjærlighet som ble hen-

nes redning. Det var sterkt og rørende å lytte til henne, og jeg la merke til andre som også ble berørt av budskapet. Etterpå var det en liten pause før prisutdeling. Her ble det delt ut gavekort fra MC-forhandlere, håndkremer og badeskum, CD-plater, etc. Jeg var så heldig å få et par skinnhansker, bare fordi jeg kom helt fra Norge...

På kvelden var det møte i Bikers Church med tale av René Changuion – en mann etter Guds hjerte. Etter at han ble frelst og Gud kalte ham til å starte CMA i Sør-Afrika i 1980, har han og kona Deléne trofast stått i denne tjenesten og startet Bikers Church. Lovsangsbandet består av profesjonelle musikere. Et refreng på en av sangene hang seg fast i minnet mitt: «Jesus love never fails, never gives up, never runs out on me!» Takk, Jesus!

Gjensynsgleden var stor da vi møtte igjen noen vi ikke hadde sett på flere år. Dersom du som leser dette har planer om en tur til Sør-Afrika vil jeg sterkt anbefale et besøk i Bikers Church!

Impala Rally

Siste helgen før vi skulle hjem til Norge igjen var det Impala Rally - et treff det

sies å være mellom 8-10.000 MC-folk på. Dette var ikke et barnevennlig treff, så jeg sa til Alfred at han måtte bare reise, så ble jeg sammen med guttene. Deléne foreslo at hun kunne være barnevakt så jeg også kunne være med. Hvilken unik mulighet - jeg måtte jo bare gripe den! Treåringen var veldig opptatt av at mamma skulle legge han, men da hans to eldre brødre sa at de skulle hjelpe til, var alt plutselig greit. Da var ikke mamma sen med å hive seg rundt. Kenau fant fram MC-tøy til meg. Det var 1. mars og begynnelsen på høsten og det hadde faktisk regnet om natten. Med regntøyet på satte jeg meg bakpå med Alfred som hadde fått låne BMW'en til Kenau, og vi var klare til å følge etter René med datteren som passasjer. Vi hadde en times kjøring foran oss til treffet. Hvilken frydefull opplevelse! Det ble fort mørkt på kvelden og plutselig begynte det å regne, men det gjorde ingen verdens ting. Dette var gøy!

Da vi kom fram til treffplassen i Hartbeespoort, regnet det ikke mer. Noe av det første vi ser er kaffeteltet til CMA. Vi blir med på en samling der René hadde en kort appell, delte et Guds ord og ba for

Alfred Skaia (f.v.), Kenau Psaros, Natalie og Ramon Changuion og René Changuion.

Utenfor kaffeteltet på Impala Rally. Omkring 3000 kaffekopper gikk med på dette treffet. På koppene står: "Salvation, like the contents of this cup, is provided free... but, must be received to be of benefit to you".

helgen og alle MC-folkene på treffet. Noe som var helt nytt, var en tjeneste som noen damer i CMA hadde fått en visjon om å starte. Det var et eget telt «Ladies tent» der MC-damer på treffet kunne komme og få fotbad og fotpleie. I løpet av helgen var det rundt 50 damer som var innom og fikk «behandling» for både føttene og det de måtte ha på hjertet. Og omkring 3000 kaffekopper gikk med i kaffeteltet på dette treffet.

Det var et gedigent øltelt midt på plassen med utallige feststemte MC-folk og levende bra musikk. Det var nesten som å være på et treff i Norge, bare i litt større skala. Vi setter oss ned ikke så langt fra scenen og nyter en pizza kjøpt i en av de mange bodene på treffet. Midt under en av låtene hopper vokalistene i bandet ned fra scenen og går bort og omfavner René og Kenau. René introduserer oss fra Norge og vi blir hilst på. Etterpå forteller René at han også er ambassadør for BMW og at de hadde invitert han med på årets CMA National Rally. (Han kom, og sang noen sanger fra scenen...)

Da vi meldte oss inn på treffet fikk vi beskjed om å gå til treffkontoret morgenen etter for å hente treff-t-skjorta og treffmerket. Så dumt, for vi skulle bare være der

den kvelden. Alfred og jeg forsøkte likevel å finne treffkontoret som egentlig hadde stengt, men da vi fant fram og sa vi var fra Norge, fikk vi tillatelse til å komme inn. Der ble vi forsynt med både treffmerker, t-skjorter og capser. Plutselig fikk vi hilse på en eldre mann som viste seg å være mannen bak alle de store MC-treffene i Sør-Afrika. Han var 68 år og hadde vært redaktør for det største MC-bladet i landet i 35 år nå. Han ble nysgjerrig på at vi var fra Norge og ville svært gjerne at vi skulle bli til kvelden etter da det blant annet skulle loddes ut en ny MV Agusta Brutale. Vi fortalte vi var gode venner av familien Changuion. - Å, René har jeg kjent siden 1975.. sa han. Vi stod og pratet en stund, men så måtte de stenge kontoret. Han gikk med oss utenfor og det virket nesten som han ikke ville slippe taket på oss. Men så var det tid for å kjøre hjem til Pretoria igjen.

Det ble ikke mange timene med søvn, før Alfred og René stod opp igjen og kjørte avgårde for å være et sted halv sju på morgenen. De var et team som skulle komme sammen for å be på det nye stedet hvor CMA skulle ha sitt årlige nasjonale treff. Så dedikerte de er! Og så hengitte til Jesus som er drivkraften i alt de gjør. - It is a lifelong calling! sa Kenau.

Bikers Church

EXPERIENCE THE RIDE OF YOUR LIFE

E-mail: admin@cmasa.org.za Web: www.cmasa.org.za

Igor (f.v.), Irina og Sasha (Shkipper) fra Moskva, Dmitrij fra Kharkov, Yuri (Feka) fra Odessa, Gennady (Prist) fra Kharkow og Lukich fra Donetsk.

Nye korsfarere i øst

Den siste fuktige, blygrå novemberdagen er i ferd med å slukes av nattemørket idet tre Aeroflotfly nesten samtidig taxer inn på Sheremetyevo lufthavn i Moskva. Fra Oslo med fire norske korsfarere, fra Düsseldorf med én og fra Novosibirsk i øst med enda en. Mellom reoler med vodka flere enn en nasjon trenger for å gå til grunne feires gjensynsgleden – riktignok uten bruk av innholdet i nevnte reoler. Det skal vise seg at avgangstiden videre til Kharkov er omtrent like pålitelig som for ei bussrute i Nairobi – det blir mer enn nok tid til at selv eksiltronderne i følget rekker å tyde og prøve ut hele menyen på det som blir stamkaféen gjennom noen seige nattetimer. Det blir månedsskifte og nesten grålysning før vi utmattet kan sjekke inn på timehotellet Kharkov Lux, underetasjen i en grå betongblokk.

P Tekst/foto: Vidar Johnsen

To timer senere ankommer de fem som har kjørt sammen i en trang Ford Focus gjennom natten, 70 hullete, russiske mil fra Moskva etter endt arbeidsdag. Fra Odessa har fem andre skranglet seg gjennom natten på et nattog, også dette 70 mil. Våre flyplasslidelser reduseres til en komfortreise på første klasse i sammenlikning.

En historisk dag

Når klokka nærmer seg 12 fylles det lille, vin-

dusløse frokostrommet midt inne i Kharkov Lux med alle våre russiske og ukrainske venner. Det er duket for en intens helg med møter og samtaler – egentlig ikke like spektakulært som på tidligere turer, der vi har besøkt andre klubbers mest vanvittige klubbhus og treff. Likevel skal 1. desember 2012 bli en historisk dag i HR MC sin historie. Sibirske Petr har forsåvidt bært sitt ryggmerke en etter slitasjen å dømme hektisk kjøresesong, siden han som første russer fikk merket ved påsketider. Men her, på denne siden av Ural (fjellet Ural altså, for tohjulsentusiaster med mer begrenset geografisk innsikt), vil det fra denne dagen være 7 ryggmerkeberere fordelt på Odessa helt vest i Ukraina ved Svar-tehavet og grensen til Moldova og Romania, via Donetsk og Kharkov til Moskva. I tre av de større byene i Ukraina pluss Russlands hovedstad blir korset nå altså synlig.

Som også i Skandinavia og Tyskland får de som tar imot ryggmerket anledning til å fortelle litt fra eget liv og hvorfor de vil bære ryggmerket. Noen har bakgrunn fra andre, ikkekristne klubber, én er veteran fra Tsjetsjeniakrigen, tre har lederbakgrunn fra menigheter, én er reklame- og webdesigner, én driver MC-verksted og importerer skadesykler fra Europa som der er kondemnert, men som fullrestaurert kommer ut på veien igjen i Ukraina. Like forskjellige som bakgrunnen deres er vitnesbyrdet når ryggmerket mottas. Men felles er det klare målet: Å bety noe for andre MC-folk, å få lede dem inn i fellesskapet med Jesus. Det er et underlig blandet kor som på tre språk – tysk, norsk og russisk, synger samme sang til ære for sin frelser.

På gudstjeneste i Kharkov

Søndagen drar vi alle på gudstjeneste i hjemmenigheten til Gennady som bor her i Kharkov. Menigheten ledes av en svensk pastor som preker på engelsk og blir tolket til russisk – praktisk for oss som ellers måtte hatt tolk. Mats-Jan Söderberg har vi truffet forrige

gang vi var i Kharkov – når han nå ser klubben i salen blir vi alle invitert opp på scenen i teaterlokalet der gudstjenesten holdes. Inkludert alle som har kommet til Kharkov for å bli kjent med HR fyller vi hele scenens bredde. Samarbeidet med menighetene er også en viktig del av oppbyggingsarbeidet for klubben – slik blir hele menigheten oppmerksom på at noen av «deres» folk når ut til MC-folk med evangeliet. At vi samtidig får nyte gleden av et liv på to hjul er bonusen.

Kvelden kommer så altfor fort denne søndagen – snart gjør moskovittene seg klare for en ny klaustrofobisk natt i bil og håper at grensepasseringen skal gå såpass greit at alle rekker jobb mandags morgen. For Vitalik, en ung prospect som ble med i klubben under siste treff i Moskva i påsken, står det om jobben – den mister han hvis det blir forsinkelser. Imens har også gjengen fra Odessa dratt til jernbanestasjonen, uten at vi har rukket å ta farvel, og langt mindre å offisielt ta opp som medlemmer de fire nye som ønsket å melde seg inn i klubben. Løsning: Vi kaster oss i en bil og kjører etter til jernbanestasjonen. Med hastende togpassasjerer rundt oss på alle kanter får vi bedt sammen og ønsket to menn og to kvinner velkomne i klubben. At også damene melder seg inn er spesielt positivt. Begge kvinnene som nå går inn i klubben gjør det for å stå sammen med ektemennene sine, noe som ikke hadde vært selvfølgelig etter tradisjonell ukrainsk bikertankegang. At vi fra Norge har vært bevisste på å ta med våre ryggmerkeberende ektefeller har nok betydd mye for å gjøre dette mulig.

En herlig helg uten altfor mange timers søvn og hvile er over så altfor fort – klokka 4 neste morgen starter turen hjem til Norge igjen. Kommende Pilegrimstreff er det flere ukrainere og russere som planlegger å komme, og i august er det duket for neste besøk i Russland og Ukraina – denne gangen en rundtur med besøk av hver enkelt gruppe.

Familien Dahl dro til Hawaii og Indonesia

I januar 2013 reiste Linda og Torgeir (HR MC Sørlandet) med barna Thea (10 år) og Daniel (7 år) til Big Island Hawaii på familie DTS (Decipleship Training School). De voksne tok permisjon fra jobbene sine, og barna ble tatt ut av skolen hjemme. Hva får en familie til å gjøre noe sånt?

Det samme spørsmålet stilte vi oss selv da vi hørte om familier som gjorde det samme. Alt må betales for, du får ingen lønn... Det høres alt annet enn fornuftig ut. Kanskje det var nettopp derfor vi gjorde det ☺ sier Torgeir. Jeg skal ikke si at det var et lett valg, men det er godt å trække litt ut av komfortsonen av og til. Det er alltid gode «unnskyldninger» for ikke å gjøre det. Vi hoppet i det og har ikke angret ett sekund. Dagene går med til masse god, radikal og utfordrende undervisning fra Guds ord. Det er utrolig godt å kunne bruke tiden sammen med familien på å bli mer kjent med Gud og Hans vilje for våre liv. Vi har jo tatt valget og sagt ja til at Han skal være Herre i våre liv, så hva er vel da mer naturlig enn å bruke tid sammen med Ham?

På tur med lokale bikere

Torgeir sporet fort opp hvem som var lokale bi-

kere og knyttet kontakter. Dette førte til en dag på treff og tur med dem her på Hawaii. Vesten var med, og HR MC ble profilert og respektert. Når det gjelder MC-kjøring her på øya, så går veiene stort sett rett frem. De er lite utfordrende, men det er mye fint å se. Det er også en litt merkelig regel her som sier at det er påbudt med solbriller, men ikke påbudt med hjelm... Skal ikke skryte på meg at jeg brukte den beste hjelmen, men en liten «brain cap» ble det.

Vi bruker vanligvis helgene til å finne på noe gøy med familien og vennene i klassen. Ofte havner vi på stranda og noen ganger blir det en tur i jungelen.

På team til Indonesia

I mars dro vi på team til Indonesia og øya Borneo. Her praktiseres det vi har lært, og vi jobber som misjonærer. Vi hjelper blant annet til på et barnehjem og er ute i jungelen hos en stamme

som heter Dayak Tribe of Borneo. Her blir det laget rensesystem for drikkevannet og brønn, slik at de kan slippe å drikke forurenset vann. Torgeir har tatt en ekstra skole vedrørende dette som kalles Justice Water. Les mer om dette her: www.justicewater.net

Vi gleder oss samtidig veldig til å komme hjem og treffe igjen familie og venner. HR MC har en stor plass i hjertet vårt og det er smertefullt å ikke være tilstede. Det var merkelig å ikke være på årsmøtet i år, hverken lokalt eller sentralt. Grattis til Harald Vatne som president! ☺ Gleder meg masse til Norgestreffet på Lista som er en uke etter vår hjemkomst. Blir godt å treffe dere alle! Vi kommer hjem på vår 15-års bryllupsdag den 30. mai! Så den dagen blir feiret med flymiddag over dammen ☺

Masse varme hilsener fra familien Dahl.
No stress – God bless!

«Changing the world - one heart at a time»

Hvem ønsker ikke å være på rett sted til rett tid i Herrens tjeneste? Når du opplever det den ene gangen, ser du alt i Guds perspektiv og da blir det så stort - det ene lille møtet. Det som skjedde på vei hjem fra Turn or Burn i 2012 ble på en måte en «belønning» for turen og mere til...

P Av Anne Skaiå

Turn or Burn er et MC-treff som arrangeres årlig andre helgen i juli av Holy Riders MC Germany. Det er ikke av de største treffene, kanskje med rundt 100 deltakere. I 2012 var det i Uplengen ved Oldenburg, cirka 800 km fra Lillesand, hvor Anna og Svein R. Johansen bor. De er med i HR Aust-Agder. Dette var Svein sitt fjerde år og Anna sitt andre.

På søndagen tok Anna og Svein sitt eget tempo hjem. De tenkte de skulle overnatte på hotell i Flensburg, siden de hadde frøset så masse i telt i helgen. Svein forteller:

- På hjemturen pleier vi å stoppe på en såkalt «tankstasjon» og ta en kopp kaffe og noe å bite i. Her hadde jeg nettopp fylt opp tanken på sykkel, Anna gikk på do, og jeg satte meg ved et bord utenfor. Så la jeg merke til en MC-person som satt alene rett bortenfor oss. Han kjørte en Suzuki Bandit 1200. Jeg gikk bort og spurte om han var på langtur. Og praten kom i gang. Han het Michael og fortalte han kom fra Sveits, men hadde kjørt fra Hannover der han jobbet som kirurg. Nå hadde han bestemt seg for å ta en pause fra jobben, da han hadde kjørt

seg helt tom og var så nær ved å møte veggen. Han var 38 år gammel.

Reise rundt for å finne seg selv

Han spurte etter noen fine steder han kunne reise til. Svein gikk for å hente en penn. Der i kofferten hadde han også en tysk BikerBibel.

- Da jeg kom tilbake, hadde Anna også kommet. Hun skjønnte ikke så mye, for han hadde da satt seg ved vårt bord. Jeg hadde jo invitert han hen. Vi fortsatte praten, og jeg tok frem kartet og viste han forskjellige reisemål.

- Da vi hadde snakket litt om turen og fått ned noen stedsnavn på papiret, spurte jeg om han hadde kone. Han sa han hadde vært gift for 10 år siden og fortalte at hun var kristen.

- Er du også kristen, spurte jeg. Han sa at han hadde vært innom noen tyske religiøse kirker, men at han ikke så på seg selv som en kristen, selv om han alltid hadde trodd på Gud. Så begynte han å fortelle livshistorien sin... Han hadde alltid vært et JA-menneske, og utifra det han fortalte, forstod jeg at dette var en person som alltid skulle være noe for noen.

- Mista du deg selv midt oppi alt? spurte jeg. - Ja, svarte han. - Nå hadde han tatt permisjon i to måneder og skulle reise rundt for å finne seg selv. Han visste ikke helt hva han skulle,

bare at han ville nordover. Så traff han oss. Det må ha vært Guds ledelse.

Sendt fra Gud

De utvekslet telefonnummer, GPS, og inviterte ham til Norge. Svein gav ham BikerBibelen, og den ville han svært gjerne ha.

- Han sa han trodde vi var sendt fra Gud til ham. Vi som egentlig bare skulle ha et kort stopp...

- Han hadde tydeligvis lest i BikerBibelen, for da vi kom til Flensburg på kvelden og fant hotellet, pep det inn en melding kl 03 på natta. Jeg spratt opp for jeg trodde det var fra sønnen vår som var alene hjemme. Men det var fra en annen: «Thank you!!! You bring Jesus back to my life. I feel it very strong in my heart!!! Michael.» WOW!

Senere mottok Anna og Svein en oppmuntrende sms om at han har det bra og at han ville komme til Norge. På rekefesten hos Holy Riders Indre Agder høsten 2012 kom han sammen med Anna og Svein... Guds veier er uransakelige!

«Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte, prøv meg og kjenn mine tanker. Se om jeg er på den onde vei, og led meg på evighetens vei.» (Sal 139,23-24)

Generasjons Rally

HOLY RIDERS MC

**Spurkeland Vikinggard
Seim, Lindaas**

24 - 26. mai - 2013

- Elleville treffleker
- Levende musikk
- Vannsklie
- Kapping med vikingskip
- Tarzanløype
- Barnevennlig
- Grill
- Alkoholfritt
- Aktiviteter for barn og voksne

Arr: Holy Riders MC Bergen
www.holyriders.no/bergen

AUST-AGDER TREFFET

9-11 AUG - 2013

Holy Riders MC inviterer igjen til treff på Justøya

-MC-treff for alle generasjoner

I RIDE FOR JESUS

- Treffleker
- Grill/kiosk
- Badestrand
- Egen ungdoms leir
- Loddsalg m/ flotte gevinster
- Mulighet for hytteleie, bookes direkte med campingplass: www.jfc.no/hytter
- Masse hyggelige mennesker

Arr: Holy Riders MC avd Aust-Agder og Sørlandet for info - se www.holyriders.no/austagdertreffet

MC-avisas nyeste bokutgivelse:

Vår faste journalist **PETER NESS** har samlet mange av sine beste MC opplevelser i sin nye bok

Fornemmelser av fart
FRA FREDRIKSTADBRUA TIL MUGELLO

Kr 295,-
GRATIS FRAKT FOR ABONNENTER!

Boka kan bestilles ved å kontakte
MC-avisa: post@mc-avisa.no
Tlf. 93 25 77 88 (kl. 10-15)

Bli abonnent!

Nå som magasin!

Få MC-avisa rett i postkassen og få gratis "boff"!

Bestilling:
Telefon: 93257788 (kl 10-12)
e-mail: post@mc-avisa.no
sms: 932 57 788
Husk å oppgi navn og adresse.

Kr. 75,- pr. nr. i losesalg!
Kr. 479,- for ett år - 11 nr.
Spar hundrelapper! (Utlandet kr. 549,-)

WWW.MC-AVISA.NO

Box 3009, 4392 Sandnes.

"For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham." (Joh 3,16-17)

Å slippe gleden løs må vel være det mest kontaktskapende vi kan gjøre. Å dele positive opplevelser med andre vil alltid være dobbel glede. Å slippe gleden løs ser vi mange eksempler på i Bibelen. Jesus er vel den største gledessprederen av alle. Han var i seg selv en glede og det var jo også derfor Gud Vår Far sendte sin egen Sønn. Når vi leser juleevangeliet så står det at englene forteller sauegjeterne en stor glede, ikke bare til dem men til hele folket.

Slipp gleden løs!!!

Ved å få et personlig møte med Jesus vil man oppleve en glede som ikke bare fungerer når livet er på topp og alt stemmer, men også når ting er tøft og vanskelig. Gleden vi opplever i Jesus er en glede som ligger mye dypere enn for eksempel en god latter av en knallbra vits. Den går liksom fort ut på dato. Vi kan skratte en kort stund, men det er ingen glede som har de kvaliteter gleden i Jesus gir. Det er en glede som går på dyppet og kan tas i bruk selv når livet ikke alltid er «boller og brus».

Det å tenke og leve positivt tror jeg er en utrolig styrke for alle mennesker og vil gjøre at motgang og vanskeligheter kan takles bedre. Men også dette er ting som må øves opp... Det meste vi øver på blir vi bedre på. Jeg som musiker og gitarist er helt avhengig av å øve på gitaren skal det bli framgang. Det nytter ikke bare å eie en gitar og dermed tro at da ordner det seg. Man må begynne å praktisere det man vil bli god på.

Jeg treffer en del mennesker som er utrolig flinke til å bekymre seg for alt mulig. De minste små utfordringer kan bli til store bekymringer. Jeg tror en del av disse har øvet og praktisert bekymring over lang tid, og da blir de jo dyktige på dette også.

Jesus som den store gledessprederen har skjont vårt store dilemma med bekymring og sier klart og tydelig: «Kast all bekymring på

meg». Han vet så utrolig godt at mennesker full av bekymring aldri kan slippe gleden løs og derfor har Han laget oppskriften for et kristenliv med gledens kvaliteter.

Det som er interessant er jo at Jesus ikke var så nøye «om det passet seg» da han vandret rundt og skapte glede. Den gang som i dag hadde de kristne (les religiøse) en del regler og kulturer som måtte oppfylles for å bli regnet som godtatt i miljøene. Dette var regler som Jesus ønsket å ta et oppgjør med og samtidig vise at vår gode moral og levesett ikke kunne frelse noen.

Jesus skapte glede i møte med enkeltmennesker

Så da Jesus slapp gleden løs kunne det fort provosere datidens «paragrafryttere». Se for deg da Jesus gjorde sitt første under. Det var i bryllupet i Kanaan. Der var det fest, så gikk de tom for vin og stemningen sank. Jesus løste dette på en ganske utradisjonell måte som sikkert da - og også i dag - ville fått en del til å reagere. Men Jesus skapte glede...

Se også for deg da de kom slepende med dama som var tatt på fersken i hor (hvor var gubben forresten, man må vel være to for å drive hor?? Kanskje han var en fariseer, ha ha...). Her hadde «paragrafrytterne» igjen et ønske om å sette Jesus fast da de nok irriterte seg over denne gledessprederen som gikk omkring og samlet store menneskemengder (noe de neppe hadde opplevd selv). De hadde jo det

skrevne ord på sin side.

Jesus satte romsligheten og kjærligheten foran et skrevet ord med paragrafer og vi kjenner jo fortsettelsen av denne flotte fortellingen, da Jesus igjen skapte glede for et enkeltmenneske - noe som ble til enda mere irritasjon hos lovtrellene.

Videre kan vi lese om da Jesus gjorde folk friske på Sabbaten da det var strengt forbudt å gjøre noe - til og med ikke å gå for mange skritt! Jesus gav blaffen i slikt når han kunne slippe gleden løs i folket.

Jeg har nok også av og til blitt beskyldt for å være litt for romslig med nåden, men jeg vil heller ha det ryktet enn å være for kjøp med den. Er nok ganske sikker på at også Jesus hadde dette ryktet, men Han levde godt med det og sørget for å formidle at egne gjerninger, god moral, osv. ikke kan frelse oss, men kun gjennom Hans blod som rant på Golgata. HALLELUJA!!!

Dette har nok vært min drivkraft når jeg treffer mennesker i alle samfunnslag. Om jeg har konserter på puber, fengsler eller bedehus, ønsker jeg å forkynne den gleden som bare Jesus kan gi gjennom å møte Ham og slippe Han inn i våre liv. Må også vi ta med romsligheten og tolleransen som Jesus hadde i vår hverdag.

Tenk venner, nå er våren her! Vi skal ut på motorsyklene og treffe mange spennende og flotte mennesker. Husk: Slipp gleden løs!!! Vi har god grunn til det. GOD MC-SESONG!

Dag Arne Saltnes
- motorsyklist, musiker & forkynner

Dag Arne er en av grunnleggerne av Holy Riders MC og har en lidenskap for både motorsykler og sjeldne biler. En humorfylt og glad kristen forkynner med glimt i øyet, er hans kjennemerke. Han er en av de få her i Norge som trakterer spillestilen til verdensgitaristen, Chet Atkins, og har truffet og spilt med ham. Er oppvokst med Aage Samuelsen og bruker mye hans reportar ved konserter/møter. Dag Arne er mye rundt i landet og spiller, enten som trubadur eller med jazzorkesteret "Rue Bourbon jazzensemble" fra Haugesund som han er med i. Han når alle generasjoner!